

EL Dr. LL. SUNE I MEDAN
ha traslladat el seu Consultori de malalties de
GOLA - NAS - ORELLES
a l'Avinguda del 14 d'Abril, número 478
(prop de la Rambla de Catalunya)
Consulta de tres a sis
Telèfon 77000 i a hores convingudes

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 17.892.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 15 DE DESEMBRE DE 1931

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELÈFON 19609

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.º. — TELÈFON 11460

EL NOSTRE
LLIBRET ESTOIG 15 Cents.
EL NOSTRE
FILIPUR
LLIBRET CARTERA 20 Cents.

Paper de fumar
extra - superior
per a tot
que tingui bon
gust
El millor en
qualitat i pre-
sentació

La Constitució i l'Estatut

Possibilitats que la Constitució Espanyola obre a l'Estatut de Catalunya

II.—EL PODER DE LA GENERALITAT

En el decret de 21 d'abril el Govern provisional de la República reconeixia el fet històric de la restauració de la Generalitat com a expressió de la unitat mediterrània del territori de Catalunya. El poder de la Generalitat havia de definir-se i estructurar-se dintre de la República espanyola. Aleshores s'obria un període d'interinitat que restaria el cas una vegada les Corts Constituents haguessin aprovat l'Estatut de Catalunya.

Segons el decret de la Generalitat del 28 d'abril, la funció primordial de l'Estatut era la de determinar l'extensió de les funcions reservades al Poder central de la República. Aquesta finalitat de l'Estatut feu ampliar pel Govern provisional de la República en el seu decret de 9 de maig, atribuïnt-li, a més, la de destacar les funcions que es consideressin privatives i indispensables per al govern peculiar de Catalunya. L'acord de la Generalitat de 19 de maig acceptava per a l'Estatut aquesta doble tasca de fixació i delimitació de funcions, que és sens dubte la més delicada i transcendental entre les que l'Estatut es proposa.

l'Estatut, redactat aquest en forma més sòbria.

El text constitucional, a més de les matèries assenyalades per l'Estatut, que fixades per l'ordre que aquest segueix, són les següents: relacions internacionals i amb l'Església; règim aranzelari i duanes; exercici, marina de guerra i aviació militar; declaració de guerra i restabliment de pau; fixació de drets constitucionals i de les condicions per a ésser espanyol; finances de la República; abanderament de la marina mercant i la il·luminació de costes; sistema monetari i circulació fiduciària; correus i telègrafs, cables i radiocomunicacions; colònies i protectorats; sanitat exterior; immigració, emigració, passaports i extradiició; esmentada també la defensa de la seguretat pública en els condicions de caràcter suprarregional o extraregional, la pesca marítima, el Deute de l'Estat, la jurisdicció del Tribunal Suprem, els aprofitaments hidroelèctrics i instal·lacions elèctriques quan les aigües o les línies s'extinguin del territori de la Regió autònoma, i la fiscalització de la producció i comerç d'armes.

Una de les atribucions que s'estima més exposada a discussió ha estat la de l'ordre públic. Com que la Constitució reserva aquesta funció al poder de l'Estat, en quant fa referència a conflictes suprarregionals o extraregionals, i l'Estatut atribueix a la Generalitat la policia i l'ordre interior, no és possible, a pesar de les dificultats pràctiques que de la matèria d'arribar a un punt de coincidència satisfactori. En ordre al servei militar, i mentre no esdevingui realitat l'aspiració manifestada en el preàmbul de l'Estatut que el servei sigui voluntari, l'article 36 expressa que els catalans el prestaten, en temps de pau, en territori de Catalunya. Actualment es presta en aquestes condicions pels habitants de contrades insulars, i per tant no pot representar cap obstacle insuperable estendre l'aplicació del principi a Catalunya, i si es vol, a tota la Península.

L'Estatut no al·ludeix en la seva enumeració el Deute de l'Estat, però implícitament s'ha d'estimar comprès en les finances de la República, i així sols resta per coordinar el precepte de l'article 26, en el qual es preveuen a favor de la Generalitat compensacions en cas d'augment del Deute públic per noves emissions o producció de les quals sigui totalment o parcialment destinat a atendre serveis reservats a la Generalitat.

Les matèries de pesca marítima, aprofitaments hidroelèctrics i instal·lacions elèctriques, l'Estatut les posa entre les del segon grup, o sigui aquelles en les quals la legislació correspon al Poder de la República i l'execució a la Generalitat.

En referir-se el text constitucional (article 14, número 8) a règim aranzelari i duanes, enumera també com a matèria reservada els tractats de comerç i la lliure circulació de les mercaderies. L'ampliació que s'ha introduït determina cap oposició a l'Estatut, en quant aquest, en el seu article 37, a conseqüència d'esser facultat pròpia i exclusiva del Poder de la República la relativa al règim aranzelari, declara que la Generalitat no podrà establir cap taxa duanera a l'entrada ni a la sortida de mercaderies del seu territori.

De la producció i comerç d'armes res no en diu l'Estatut.

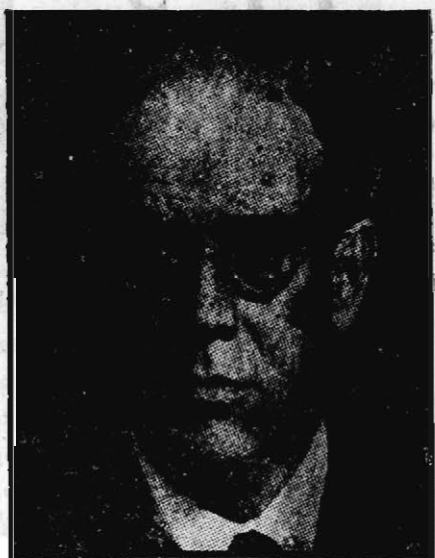
Nesta la jurisdicció del Tribunal Suprem, matèria que, per estar lligada amb la del dret i per la importància que presenta, convé d'exposar la separadament, en forma més concreta.

En el vinent article tractarem de les funcions compreses en el grup segon.

R. COLL I RODÉS

El Premi Creixells 1931

Ha estat atorgat a Prudenci Bertrana, per la seva novel·la "L'hereu"

PRUDENCI BERTRANA

El tercer premi Creixells ha estat adjudicat a Prudenci Bertrana per la seva novel·la "L'hereu". El popular novel·lista no havia concorregut mai a aquest concurs. Això vol dir que les obres d'En Bertrana tenen encara, com vint anys ençà, la força suficient per imposar-se.

Disfret amb els esdeveniments de la política, aquest públic que només adquireix llibres catalans quan creu que comprant-ne fa un acte de protesta, potser no s'ha adonat de la importància de l'obra que acaba de publicar Prudenci Bertrana i que ha estat distingida amb el premi Creixells. Aquesta obra, cap al 1908, ja havia estat publicada sota el títol de "L'hereu" i havia produït tanta sensació com "Solitud", de Víctor Català. Durant la Dictadura, l'èxit editorial d'un llibre com aquest hauria constituït un rècord. Actualment, els millors llibres obtenen un èxit d'expansió que no arriba a la meitat de les xifres que s'obtenien en els períodes del catalanisme conscient. Però, En Bertrana té, com pocs autors catalans, un públic fidel que el segueix constantment. En aquesta ocasió es pot haver disret aquella part de públic que en certs moments ha comprat llibres per causes extraliteràries, però els admiradors de l'autor de "Proces barbares" varen adonar-se de la sortida del seu últim llibre i han esperat amb interès el fall del Jurat del Premi Creixells. Malgrat que el gust literari, com les modes, varia constantment, Bertrana ha conservat el seu públic.

Bertrana és de la jornada literària de principis de segle. En aquella època, moments abans de la revolució promulgada per Josep Carner i la seva plènia, la llengua catalana va fer un salt que només pot compararse amb el que anteriorment havia realitzat Verdaguer amb el seu Estant de Vich. Com si l'idioma s'adonés del grau de perfecció assolit i de les possibilitats que se li ofien, va sentir-se posseït d'una mena de narcisisme que el va decidir cap a verbalisme i al dialectalisme. L'estil fotogràfic i el verbisme natural d'aquest idioma que se sentia capaç de fer prodigis. Les

període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

El paisatge era, i és, el tema principal el motiu líric dels tres prosistes. Les figures eren pastors, pescadors i caçadors, segons l'afició de cadascun dels tres narradors, els més expressius figures representatives d'aquest període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

El paisatge era, i és, el tema principal el motiu líric dels tres prosistes. Les figures eren pastors, pescadors i caçadors, segons l'afició de cadascun dels tres narradors, els més expressius figures representatives d'aquest període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

El paisatge era, i és, el tema principal el motiu líric dels tres prosistes. Les figures eren pastors, pescadors i caçadors, segons l'afició de cadascun dels tres narradors, els més expressius figures representatives d'aquest període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

El paisatge era, i és, el tema principal el motiu líric dels tres prosistes. Les figures eren pastors, pescadors i caçadors, segons l'afició de cadascun dels tres narradors, els més expressius figures representatives d'aquest període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

El paisatge era, i és, el tema principal el motiu líric dels tres prosistes. Les figures eren pastors, pescadors i caçadors, segons l'afició de cadascun dels tres narradors, els més expressius figures representatives d'aquest període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

El paisatge era, i és, el tema principal el motiu líric dels tres prosistes. Les figures eren pastors, pescadors i caçadors, segons l'afició de cadascun dels tres narradors, els més expressius figures representatives d'aquest període són Víctor Català, Joaquim Ruyra i Prudenci Bertrana. Cadascun d'aquests autors representa un matis del període ruralista. Víctor Català feu aigües forts, Ruyra feia aquarel·les i Bertrana pintava a l'oli. Pintar a l'oli és potser la manera més verista de pintar.

MANUEL BRUNET

L'any passat, l'obra premiada fou "L'hereu" de Víctor Català, de Miquel Llor, que guanyà per cinc vots. L'any anterior, de Carles Capdevila, n'obtingué dos.

El Jurat que havia actuat aquesta vegada havia completat el seu començament. Calia nomenar-ne un altre. S'acordà que en formessin part tres autors premiats, tres nomenats pels contribuents i un nomenat per la Comissió gestora. No havent-hi sinó dos autors premiats, fou designat el senyor Carles Capdevila per reemplaçar, per un any, l'autor que faltava. Els tres elegits pels contribuents, foren els senyors Soler de Sojo, Estanislau Duran Reynals i Just Cabot. La Comissió gestora designà el senyor Alexandre Planas.

Aquesta ha estat el jurat que ha funcionat enguany.

A L'ATENEU, DIUMENGE A LA TARDA

A primeres hores de la tarda, l'Ateneu Barcelonès, on s'ha de reunir el jurat, té l'aspecte de cada festa. Prop de les sis, hora marcada per la reunió, han començat d'arribar perïodistes a la càmera de membres del Jurat, per tal d'obtenir-ne manifestacions. Aquestes, com és natural, no

eren en cap cas tan transcendents que esbravessin per endavant l'efecte del veredict que s'havia de formular un parell d'hores més tard, a tot estirar.

Els membres del Jurat ja hi eren gairebé tots. Mancaven els senyors Plana, Puig i Ferrer i Llor, que es presentaren, en aquest ordre, prop de l'hora de començar la reunió.

Mentre el Jurat, tancat a la Sala de juntes de l'Ateneu, deliberava, les converses sobre el Premi alternaven amb els comentaris a la crisi ministerial, tal com l'any passat alternaven amb les notícies que se sabien de Jaca.

Per fi, poc abans de les vuit, mentre s'estava copiant a màquina el veredict, un emissari de Radió Associació d'enguany, per comunicar-los des del micròfon, un resum dels resultats, i tot seguit eren cridats els periodistes per a llegir-los el resultat de les deliberacions:

LES VOTACIONS

En la primera votació obtingueren un vot cada una de les obres següents:

"Eva", de Carles Soldevila; "L'hereu", de Prudenci Bertrana; "L'inutil combat", de S. Joan Arbó; "Teresa", o la vida amorosa d'una dona", de Carme Montoriol; "Magda, la generosa", de Joan Minguet; "El rellotge del tercer pis", de J. Navarro Costabella; i "Paisatges interiors", de Xavier Benguerel.

Una segona votació donà dos vots als senyors Minguet i Bertrana, un vot als senyors Soldevila i Joan Arbó, i a la senyoreta Montoriol.

Tercera votació: Tres vots al senyor Bertrana, dos al senyor Minguet i dos al senyor Soldevila.

En la quarta votació, aconseguiren tres vots els senyors Minguet i Bertrana, i un el senyor Soldevila.

Finalment, en votar el Jurat per cinquena vegada, s'assolí el resultat definitiu: cinc vots a favor del senyor Bertrana i dos a favor del senyor Minguet.

Votaren en la cinquena i darrera votació, pel senyor Bertrana, els senyors Duran Reynals, Cabot, Llor, Puig i Ferrer i Soler de Sojo, i, pel senyor Minguet, els senyors Capdevila i Plana.

AL DOMICILI DEL PREMIAT

Una comissió integrada per components de la Comissió gestora i Jurat qualificador, als quals s'afegí el senyor López-Llansà, editor de l'obra premiada, es traslladà al domicili del senyor Bertrana, a fi de fer-li saber oficialment la decisió del Jurat.

El senyor Bertrana no era a casa: el seu amic Vilari l'havia anat a buscar, i fou en l'establiment d'aquest darrer on passà la tarda i on s'assabentà del resultat.

Els comissionats, doncs, comunicaren la notícia a la muller i a la germana del senyor Bertrana, i se'n tornaren a l'Ateneu, on havien de sopar.

BERTRANA PARLA PER RADIO

Sortint de l'Ateneu, on havia estat esperant el resultat, un element de Radió Associació es dirigí tot seguit al domicili del senyor Bertrana, i, no trobant-hi, anà a casa del senyor Vilari, d'on se l'endugué perquè, des del micròfon de l'emissora, digués algunes paraules als ràdio-oients.

EL SOPAR

Seguint la tradició del Premi, a les nou, a l'Ateneu mateix, es reuniren per sopar plegats els components de la Comissió i del Jurat. És el 13 de desembre l'únic dia que es troben tots onze membres, que aquest any eren onze pel fet que un membre de la Comissió ho era alhora del Jurat. Però, perquè seguíssin essent onze els començaments, s'assegué a la taula el senyor Pompeu Fabra, que fou president del Jurat els tres anys anteriors.

UNA DEMANDA JUDICIAL

Prudenci Bertrana, en tenir llista la seva novel·la, cursà de cercar-li editor, a fi de tenir-la publicada abans del darrer de setembre, i que, per tant, entrés en el Premi d'enguany. No volia presentar-la com a inédita, sinó que, essent publicada dintre el temps reglamentari, es col·loqués, automàticament, entre les obres que han d'esser objecte de deliberació per part del Jurat. Bertrana lliurà el manuscrit a les Edicions Proa, el director literari de les quals és el senyor Puig i Ferrer. A primers de setembre, havent-li dit els editors que no sabien quan podrien llançar-la al públic, Bertrana retirà el manuscrit i es cercà un altre editor, el qual, de pressa i corrent, començà l'obra en el mes escàs que faltava per cloure el termini d'admissió. Així, l'obra fou sotmesa a l'Ateneu en forma de galathea.

La crisi ministerial

A última hora de la nit no havien estat superades les dificultats que troba el senyor Azaña per formar Govern. — El senyor Jaume Carner ha acceptat la cartera d'Hisenda i pot donar-se per segur que el senyor Nicolau d'Oliver no figurarà en el Govern que es formarà

La gestió de Nicolau d'Oliver

Les informacions rebudes a darrera hora del vespre donaven per solucionada la crisi; a última hora de la nit, però, el nostre corresponsal ens diu que s'han presentat dificultats inesperades que remetien a demà la possible solució. És un fet, doncs, que per ara l'única novetat certa és l'acceptació per part del senyor Carner de la cartera d'Hisenda.

Perquè la novetat de l'entrada de l'eminent jurista-consultor català fos possible, calia que algú deixés un lloc disponible, i donada la representació del senyor Jaume Carner i la voluntat reiteradament manifestada del senyor Nicolau d'Oliver d'abandonar la cartera d'Economia a la primera oportunitat, era natural que el canvi de persones s'efectués entre els representants de Catalunya. El senyor Nicolau d'Oliver deixà el ministeri d'Economia, doncs, i es reintegrà a les seves activitats prèviament. En el moment de restituir-se a Barcelona, no serà indiscret de recordar per quines raons es veia obligat a ocupar el lloc que amb tanta dignitat ha servit fins ara.

Com tothom recorda, Nicolau d'Oliver era membre del Comitè central revolucionari que començà a actuar durant la segona dictadura. Nicolau d'Oliver, en acceptar aquell lloc que abans havia estat ofert a altres persones a Catalunya, sabia perfectament els perills que l'amenaven, i sabia també la responsabilitat que contraïa davant les esperances republicanes. Per això quan el Comitè central revolucionari publicà el famós manifest de desembre, que coincidí amb l'alçament de Jaca, a les ordres de Galán i García Hernández, que moriren gloriosament per la República, ahir feia un any just, Nicolau d'Oliver feu honor a la seva paraula, i acceptava tota la responsabilitat que derivava de la publicació d'aquell document que motivà la pressió d'Alcalá Zamora, Miguel Maura, de los Rios, Casares Quiroga, Nicolau, com altres compromesos, passà la frontera i es dirigí a París, on residí fins a l'endemà de proclamada la República, en què el senyor Alcalá Zamora els reclamava la col·laboració en el Govern provisional de la República, com a membres del Comitè central revolucionari.

El dia 12 d'abril se celebraren les eleccions municipals que determinaven la caiguda de la monarquia i la victòria definitiva de la República. En aquestes eleccions el partit on militava Nicolau d'Oliver havia estat derrotat, i aquesta visió de la creença una situació delicada respecte les forces polítiques republicanes de Catalunya. Per aquesta raó es negà a acceptar la cartera que el senyor Alcalá Zamora li oferia fins que el senyor Macià i el Consell de la Generalitat li ho significassin d'una manera categòrica. Rebutada la confirmació pel senyor Alcalá Zamora en persona, Nicolau d'Oliver accedí a formar part, en nom de Catalunya, del Govern que havia de mantenir el pacte de Sant Sebastià.

Més tard, quan la dimissió del d'impremta, no havent-hi lligat temps de procedir al seu tiratge.

Doncs, bé, ahir, atorgat ja el Premi, el novel·lista premiat rebia una demanda judicial presentada pel senyor d'Edicions Proa, considerant que, pel fet d'haver-los retirat el manuscrit, pot exigir a l'autor dany i perjudici.

Aquesta demanda serà indefinidament, l'actualitat literària d'aquesta dies.

senyor Alcalá Zamora provocà la crisi ministerial que determinà l'elecció del senyor Azaña al cap del Govern, Nicolau d'Oliver presentà la dimissió, que retirà a instàncies del senyor Azaña i a preses del cap de la minoria parlamentària catalana, senyor Companys. Tant en aquella ocasió com en prendre possessió del càrrec, d'acord a les circumstàncies, el senyor Nicolau d'Oliver havia manifestat que estava disposat a deixar un lloc que ni havia sol·licitat ni mai no li havia fet cap titulus. És natural, doncs, que en presentar-se una avinentesa com la present, no hagi volgut desaprovechar-la, tant més quan, amb el seu determini, facilitava l'ingrés al Govern d'un patriota tan eminent com Jaume Carner encarregat del ministeri d'Hisenda, que és un dels punts estratègics per a l'aprovació de l'Estatut tal com els catalans desitgem.

No és hora d'analitzar l'obra que Nicolau d'Oliver i els seus col·laboradors catalans, Josep Barbery, Manuel Rabenold i F. Cuitó han realitzat al ministeri d'Economia; la gestió d'aquests homes serà explicada oportunament. Avui en tenim prou amb dir que ha estat coneguda i apreciada com es mereix pels elements productius de Catalunya. Hem de recordar, així sí, que Nicolau d'Oliver, per esperit de disciplina i de sacrifici, acceptava, en circumstàncies singularment crítiques, la cartera d'Economia, convençut que, donada la situació difícil de l'economia general, la seva gestió no solament no podria ésser brillant, sinó que el posaria en el perill de no satisfer a ningú. En la seva consciència de català pesava més que tot la necessitat d'encaixar l'Estatut amb la Constitució que s'estava elaborant, i a aquest fi ho sacrificà tot.

Durant aquests nou mesos ha resistit serenament totes les contrarietats personals en defensa de l'Estatut, i per fer honor a la seva paraula ha violat la seva inclinació natural a altres activitats; avui, en obrir pas a un altre català il·lustre, presta un servei tan patriòtic com aquell. Felicitem-nos que en satisfer el seu sincer desig de retirar-se des del banc blau hagi deixat un lloc per una personalitat tan dedicada com Jaume Carner, que defensarà els interessos de Catalunya, condensats en l'Estatut, del ministeri d'Hisenda, i consolidarà la transició de respecte i de simpatia per Catalunya iniciada per Nicolau d'Oliver com a ministre català en el primer Govern de la República espanyola.

(Informació del nostre redactor-corresponsal)

Darreres informacions de la crisi

Quina tònica hi considerem la crisi resolta, uns esdeveniments imprevisibles han anat a complicar la situació.

A les sis de la tarda tothom donava per segur el govern Azaña amb canvis de carteres a Hisenda, Instrucció Pública i Finances. La sortida de Nicolau d'Oliver i l'acceptació del senyor Jaume Carner a la cartera d'Hisenda.

El senyor Nicolau d'Oliver s'ha resistit a totes les ofertes que li han estat fets i ha desitjat tot els seus, ferm en el seu propòsit de no continuar en el Govern. El senyor Azaña, aleshores, ha anat personalment al Palau a oferir una cartera a un altre català, que precisament s'imposava: la d'Església i Finances de Catalunya; En Jaume Carner.

El senyor Azaña ha subratllat que la cartera l'oferia al senyor Carner l'home de talent, gran república i expert en finances, i que no exigia el senyor Carner cap responsabilitat per

lamentària. Aquestes paraules les ha tingudes el senyor Azaña davant els homes més significats de l'Esquerra Republicana. Aquesta, però, exactament com havia donat la seva confiança al senyor Nicolau, avui l'ha donada al senyor Carner.

Quan la designació de carteres ha estat enllestida, els radicals s'han reunits i han trobat que per aquesta solució, en la qual els socialistes continuen amb la cartera del Treball, el Foment, la Marina, i la Guerra, i els socialistas han posat moltes reserves a la designació del senyor Carner per al ministeri d'Hisenda, encara que al final semblen decidits a resignar-se.

La qüestió, doncs, està en la posició dels radicals, disconformes amb la distribució de carteres feta pel senyor Azaña, distribució que consideren desigual i injusta, mantenint-se sobre tot oposats a que els ministeris de Foment i Treball atorguin a mans dels socialistes.

BELLMUNT

LES CONSULTES

El Sr. Besteiro aconsella que el Govern no sigui una substitució de l'actual

Madrid, 14. — Amb tot i que el dissabte s'havia anunciat que les consultes començarien ahir, diumenge, a la una de la tarda, hora en què acudiria al Palau Presidencial el president de les Corts, Sr. Besteiro, aquest va avançar la seva visita al President de la República, i va arribar a Palau a dos quarts de dotze.

Es va dirigir a les habitacions del President i s'romandí conferenciant amb ell aproximadament mitja hora. En sortir fou volat pels periodistes i els va manifestar que havia avançat l'hora de la seva visita per haver d'assistir a un acte que se celebrava al teatre Maria Guerrero, a la memòria de Pablo Iglesias.

—Què heu aconsellat al President?

—Li he dit que s'ha de tendir a conservar la vida d'aquesta Cambra, que té una gran vitalitat i que per això es fa necessari respectar-la; com a conseqüència d'això cal que el Govern que es formi, surti d'allí mantenint el mateix esperit de força dels que fins ara han existit. El Govern que es formi no ha d'ésser una substitució de l'actual, sinó més aviat una continuació aproximada o exacta del que ha dimitit.

—Penseu tornar per aquí aquesta tarda?

—No ho crec, car la meua consulta com a President de la Cambra està llesta.

—Proseguiran avui les consultes?

—No ho sé, únicament els puc dir que seran cridats tots els caps de grup perquè expressin l'ur opinió.

El Sr. Lerroux creu que no pot formar part d'un Govern presidit per un socialista

A les cinc de la tarda arribà a Palau el cap de la minoria radical, senyor Lerroux.

En descendir de l'automòbil s'adreçà al grup de periodistes que hi havia al dintell, i els salutà amb el major afecte, i els va dir:

—M'han cridat perquè vingues a les cinc, i a les cinc.

—Els periodistes li van preguntar si els dóna quècom a la sortida de la seva conversa amb el cap de l'Estat, i el Sr. Lerroux va contestar:

—No seria discret que jo els digués quelcom d'això.

A les cinc i vint minuts sortí de palau el Sr. Lerroux i immediatament fou volat pels periodistes.

—Què heu aconsellat al President de la República?

—No sé si he dit el que li he aconsellat. De totes maneres, us indicaré que li he exposat la meua opinió, que és la següent: primerament, des de formar un Govern en el qual siguin representades totes les minories parlamentàries d'esquerra, i segon, que em teneu incondicionalment a la seva disposició; però que donades les circumstàncies i amb la consideració que totes les persones i tots els partits polítics em mereixen jo no puc formar part d'un Govern que presideixi un socialista.

—Tornareu a ésser consultat?

—No ho sé.

—Quan creieu que quedarà solucionada la crisi?

—Crec que demà.

El Sr. Lerroux afegí que creia que l'encàrrec de formar Govern havia de recaure en una persona, representant d'una minoria, que no sigui, pel nombre de diputats de la integració, de les més importants de la Cambra, puix que en cas contrari, podria suscitar el zèzels que treballen "pro domo sua".

—M'ha semblat que el cap d'una minoria excessivament exigida, perquè potria creure's que això significava un mayspreu per als altres. Crec que he dit clarament la figura del Sr. Azaña perquè sigui encarregat novament de formar Govern.

El Sr. Azaña estimava que reunís les millors condicions per a poder exercir aquest càrrec. Al llarg de la meua incompatibilitat amb un Govern presidit per un socialista, no vol dir que jo proposi que aquests siguin eliminats (el Govern, sinó el contrari).

Em semblava que aleshores no hi havia cap problema, però repetint-me això no vol dir que jo estigui decidit a que el futur Govern estigui presidit per un socialista.

Amb tot i que totes les persones d'aquest partit, amb les quals jo he tractat m'han tingut tals consideracions, que puc dir que han estat les més grans de la meua vida, i perquè jo sóc incapaç de tenir incompatibilitats amb cap partit, jo crec, sincerament que ara no convé al país que el Govern sigui presidit per un socialista, perquè s'ha de fer l'evolució política, passant del règim anterior a un règim democràtic i republicà, perquè aquest pugui donar una passa endavant, tard o d'hora, a una altra solució més extrema.

Em sembla que he explicat prou clarament i no necessitaré major il·lustració el que he exposat al President de la República.

El representant dels socialistes fa saber el parer del seu grup

Després del Sr. Lerroux, va passar a veure el President de la República el president del grup socialista, Remigi Cabello.

Romangué breus moments amb el Sr. Alcalá Zamora, i en sortir va manifestar que havia conferenciat amb el President de la República i que anava al Parlament a donar compte del tractat amb ell, a la minoria del seu partit, i quan aquesta formulés la seva opinió, tornaria a comunicar-la-li al Sr. Alcalá Zamora.

Els socialistes acorden declarar la necessitat d'un Govern anàleg a l'actual

Madrid, 14. — A dos quarts de sis de la tarda, es va reunir la minoria socialista al Congrés, amb assistència del senyor Besteiro i dels Srs. de Los Ríos, Prieto i Largo Caballero.

A un quart de set va acabar la reunió. Es va començar Remigi Cabello, com a president del grup, que comunicà l'opinió d'aquest al President de la República.

Els socialistes van acordar que mentre les Corts tinguin vitalitat han d'ésser respectades, i que parlamentàriament, cal constituir un Govern de composició anàloga a l'actual, amb el mateix caràcter esquerrista. Es a dir: un Govern de concentració en el qual estiguin representats els principals grups que constitueixen la Cambra.

Des del Congrés, Remigi Cabello es va adreçar a Palau.

El criteri dels radicals-socialistes

Després de Remigi Cabello va acudir a visitar el cap de l'Estat el cap de la minoria radical socialista i president d'aquesta, Sr. Baeza Medina, el qual, en abandonar el palau, va dir als periodistes:

—El criteri que he exposat al President de la República és el que ha de continuar el Govern actual, de concentració republicano-socialista. Existeixen per a això dues raons fonamentals: la primera perquè està format pel propi Parlament, i tenint-ne la confiança, no hi ha al nostre judici motiu de cap mena perquè se'l substitueixi; i la segona perquè així ho exigeixen en aquests moments d'interès i d'enfortiment de la República.

Apart del Govern — afegí — minories que venen realitzant una tasca admiirable per a la República, significaria una perturbació ben sensible. Per al cas que no fos possible la continuació republicano-socialista, en el qual els partits republicans i el socialista van estar en forma i proporció anàloga a l'actual.

Acció Republicana

Succedí en les consultes al Sr. Baeza Medina, el representant de la minoria d'Acció Republicana, Sr. Lluís Kello, el qual va passar a conferenciar amb el President de la República.

En sortir de Palau, el Sr. Bello va manifestar:

—Donada la situació de les forces parlamentàries, Acció Republicana creu que procedeix un Govern de concentració republicano-socialista, i facilitant a tot el país, la més gran autoritat per a la designació de persones i carteres. Acció Republicana, partit d'esquerra, creu que aquest Govern ha d'ésser presidit per un republicà.

El President em va preguntar: quina persona creia que era la més indicada per a això, i jo naturalment essent d'Acció Republicana, li vaig indicar el nom del Sr. Azaña.

El Sr. Ortega i Gasset, en nom de l'Agrupació al Servei de la República

En nom de l'Agrupació al Servei de la República, va acudir a Palau En Josep Ortega i Gasset.

Va indicar als periodistes, en sortir de la consulta, que havia manifestat al Sr. Alcalá Zamora, que la solució de la crisi ha de plantejar-se més que pensant en la formació d'un Govern, en la vida de les Corts. Jo crec que s'ha de respectar l'existència de l'actual Cambra però no amb excessiva perdonança.

També li he indicat que el Govern que es formi ha d'ésser un Govern de tipus unitari i homogeni, i el primer dia que es presenti davant la Cambra, portar una ponència de Govern.

Acabà manifestant el Sr. Ortega i Gasset que, contestant una pregunta que li va fer el President sobre la persona que s'havia d'encarregar de formar el Govern, li va contestar que el Sr. Azaña, naturalment.

Nova visita del representant dels socialistes

El senyor Cabello, després de conferenciar amb la minoria socialista, ha acudit a conferenciar novament amb el cap de l'Estat, i ha dit als periodistes que havia anat a parti-

cipar al senyor Alcalá Zamora l'acord de la minoria socialista.

Ha afegit que l'opinió exposada no era la seva, sinó que responia exactament a l'acord del partit socialista. Jo, per consegüent, m'ha limitat a exposar això. El President de la República m'ha preguntat referent a quines eren les condicions que havia de reunir el Govern que es formi, per tal de satisfer els desigs i aspiracions de la minoria socialista, i per tant el nombre de lleis orgàniques que han d'ésser objecte de la deliberació d'aquestes Corts. Jo li he contestat que, perdurant aquestes Corts, els socialistes no feien qüestió de gabinet més que l'aprovació de les lleis orgàniques ja presentades.

Li han preguntat els informadors si havia indicat al cap de l'Estat el nom de la persona que podria encarregar-se de formar Govern, i ha contestat:

—Per bé que el partit no ha deliberat sobre això, la meua opinió personal és que el senyor Azaña ha d'encarregar-se de formar Govern.

Ha afegit el senyor Cabello que no hi havia hagut necessitat que es reunís el congrés del partit, ja que no hi havia hagut discrepància entre la minoria i la comissió executiva nacional; però que el comitè nacional del partit continua a Madrid, per si en la solució de la crisi sorgissin discrepàncies que obliguessin al comitè a convocar el congrés del partit.

Per últim ha dit el senyor Cabello que tornaria al Congrés per donar compte a la minoria de la visita realitzada, visita de cortesia, per tal de donar compte de l'acord del nostre partit.

L'actitud de l'Esquerra

A les set ha arribat al Palau el senyor Companys. Ha sortit a un quart de vuit.

Ha manifestat als periodistes que a ells no els interessava de moment el partit que pugui formar gabinet. El Govern que es formi ha de portar, per a comptar amb l'ajut de l'Esquerra Catalana, en el seu programa, el compliment de tots els compromisos que s'adquiriran a l'advinent de la República, i molt especialment el relatiu a l'Estatut de Catalunya, problema per a ella fonamental.

Els federals i els gallecs

En nom de la minoria federal ha acudit al Palau, després del senyor Companys, el senyor Franchy Roca.

A la sortida ha manifestat als periodistes que havia aconsellat al senyor Alcalá Zamora la constitució d'un Govern de concentració republicano-socialista, presidit pel senyor Azaña.

A continuació ha acudit a consulta el senyor Casares Quiroga, representant de l'ORGA.

A la sortida ha manifestat que havia aconsellat al President de la República el mateix exactament que els que l'havien precedit en les consultes. Ha indicat la conveniència i necessitat que el Govern que es formi el presideixi el senyor Azaña.

Els progressistes

Hi ha acudit, finalment, el senyor

El senyor Azaña rep l'encàrrec de formar Govern

A les vuit i deu minuts en punt ha tornat novament al Palau el senyor Azaña.

Ha romàs amb el senyor Alcalá Zamora fins a les nou menys deu minuts. A aquesta hora ha sortit i ha manifestat als informadors que el President de la República li havia donat l'encàrrec de formar Govern, i jo demanà-li que procedís a fer-ho. Al migdia us donaré a la Presidència el resultat de les meves gestions. No cal dir que tractaré de formar un Govern republicano-socialista, i al matí, com us he indicat, després de presenciar la desfada de les tropes del Tercer i de regular, us podré donar alguna nota completa.

El senyor Azaña s'ha dirigit directament a visitar el senyor Lerroux. Aquest se li ha ofert incondicionalment per a ajudar-lo en la seva empresa.

El senyor Lerroux amplia detalls de la seva conversa amb el President

Madrid, 14. — El senyor Lerroux, després de rebre la visita del senyor Azaña, aclarí alguns punts de la entrevista que havia tingut a la tarda amb el cap de l'Estat. A preguntes del senyor Alcalá Zamora de com s'havia de constituir el Govern, li comunicà que se s'havia de formar un de concentració republicano-socialista, essent necessari el concurs dels socialistes. Afegí que entenien que les forces parlamentàries que estiguessin representades amb el Govern, farien de formar una majoria que reflectís l'ur criteri al Gabinet. Quant a la tasca parlamentària va entendre com a indispensable la necessitat que s'aprovin els pressupostos, l'Estatut de Catalunya, la Llei electoral, la reforma agrària, però no el projecte de Llei presentat, amb el qual no està conforme.

El senyor Lerroux va repetir les seves manifestacions de la tarda sobre la qüestió de la presidència del Govern, insistint que no hauria d'ésser presidit per un socialista.

—I ara — digué — en acabar la consulta del senyor Azaña amb el President de la República, i rebre aquest l'encàrrec de formar un Govern de conjunció, republicano-socialista, el senyor Azaña ha vingut a la meua casa a donar-me la seva visita, la qual he rebut per a donar-ne notícia al meu

partit.

proposat, i a fi de complir l'encàrrec que li ha estat confiat.

El senyor Lerroux afegí que el senyor Azaña li havia dit, clarament, que continuaria les seves gestions amb el desig de deixar resolta la crisi durant tot el dia d'avui.

Els periodistes, que eren en nombre crescut al domicili del senyor Lerroux, no feren cap pregunta als senyors Azaña i Rancos, quan aquells es dirigiren a l'automòbil oficial, després de la visita feta al cap del partit radical.

Les visites del Sr. Azaña

El senyor de los Ríos se sotmetrà a la disciplina del partit

Madrid, 14. — A les 10:30 ha sortit de l'Hotel Florida, on s'ha celebrat el banquet a honor dels membres del Partit Socialista, el senyor Ferran de los Ríos. En un auto de la Direcció de Seguretat s'ha traslladat a la Presidència del Consell. Al cap de poca estona ha arribat el secretari de la Presidència, senyor Rancos, el qual ha anat a cercar el senyor Azaña. A les cinc i minuts arribaven tots tots, i els periodistes han afluït al cap de l'Estat, els quals els ha dit que sentia la natural preocupació i que anava a celebrar dues conferències, el resultat de les quals coneixerien més tard.

La reunió amb el senyor de los Ríos ha durat tres quarts d'hora. A la sortida l'ex-ministre de Justícia ha dit que l'havia cridat el senyor Azaña per exposar-li el programa a realitzar al front del nou gabinet i demanar-li la col·laboració dels socialistes, als quals els oferia un nombre igual de carteres a les que havien tingut en l'últim Govern. Una d'elles l'ha posat el senyor Azaña a disposició del senyor de los Ríos, i aquest ha contestat dient que se sotmetria sempre a la disciplina del partit i per consegüent marxava a reunir-se amb els seus companys per trametre l'oficiament del senyor Azaña.

Hom li ha preguntat sobre el seu judici personal sobre la resolució de la crisi, i ha exposat la seva creença que avui quedaria constituït el nou Govern.

—Hi haurà discrepàncies quant a la cartera de Treball.

—De designació de carteres no se n'ha parlat; únicament s'ha parlat del nombre de carteres.

Al cap de poca estona han arribat a la Presidència els diputats senyors Castro i Gabriel Franco, els quals, després de parlar amb el subsecretari de la Presidència, han marxat al Congrés a reunir-se amb llurs minories.

Els radicals-socialistes tindran dues carteres

A un quart de dues ha arribat per visitar el senyor Azaña el ministre d'Instrucció Pública, senyor Marcellí Domingo, cridat pel president.

El senyor Domingo, després de l'entrevista, ha manifestat que el president li havia detallat el que constituïa el programa del nou Gabinet, i li he prestat la meua absoluta conformitat. M'ha indicat que el partit radical socialista tindria dues carteres en el Govern, igual que les tenia en el sortint. Serà únicament un Govern d'elements d'esquerra. Ha afegit el senyor Domingo que avui es reuniria la minoria radical socialista per donar-li compte de l'actuació del senyor Azaña.

Els socialistes accepten les ofertes del senyor Azaña

A un quart d'una es presentà al Congrés, on es trobava reunida la minoria socialista, Fernando de los Ríos. Donà compte als seus companys de l'entrevista amb el senyor Azaña i indicà que el President li havia exposat el seu desig, de formar un Govern semblant a l'anterior. També li exposà el senyor Azaña la tasca a desenvolupar pel nou ministeri en la seva primera etapa de vida governamental. Per últim exposà el senyor de los Ríos l'oficiament de tres carteres per al partit socialista.

El partit socialista ha acceptat en principi la proposició del cap del Govern i ha deixat al senyor Azaña l'acompliment de les carteres.

A tres quarts de dos tornà el senyor de los Ríos a la Presidència i va dir als periodistes que la visita obria a la necessitat de notificar al senyor Azaña que la minoria socialista havia rebut favorablement la invitació de cooperar al Govern.

—Seguiran els tres ministres socialistes als mateixos llocs?

—D'això no m'he parlat.

A dos quarts de tres del matí sortí de la Presidència el senyor Azaña acompanyat del senyor Casares Quiroga i del subsecretari senyor Rancos.

La impressió és que seguirà el mateix Govern excepte els senyors Albornoz i Nicolau, essent substituïts aquests dos per altres personatges.

El ministeri que es dona per segur a les quatre de la tarda

Madrid, 14. — A les 4:30 donava com a segur el següent Govern: Presidència i Guerra: — Azaña. Estat: — Lerroux.

CODORNIU 1551

RAVENTÓS 1872

El remogut de les ampolles

Cap a la fi de llargs anys d'elaboració, dos mesos abans del moment de desgorjar les ampolles i d'arrodonar el bouquet del vi Codorniu, són posades demunt de pupitres, dins de les caves, i uns homes especialitzats les agafen cada dia una a una i les remouen amb un moviment ràpid i precís. Aquest és un treball delicadíssim, que exigeix molts anys de pràctica i que si fallés per un sol detall anul·laria l'esforç i la paciència posats a prova durant tant de temps.

L'elaboració de Codorniu pot resumir-se dient que és una tasca de selecció i depuració de cada dia, que comença a les vinyes i s'acaba set anys després de la collita.

CODORNIU
SANT SADURNI DE NOYA

Governació: — Casares Quiroga. Justícia: — Albornoz. Instrucció Pública: — F. de los Ríos. Obres Públiques: — I. Prieto. Economia, agricultura, indústria i comerç: — Marcellí Domingo. Marina: — Giral.

El senyor Jaume Carner, ministre d'Hisenda

Madrid, 14. — El senyor Gabriel Franco no ha acceptat la cartera d'Hisenda que li havia estat oferta pel senyor Azaña. Aquest l'ha oferta al senyor Carner, i tot fa presumir que aquest senyor l'ha acceptada.

Com ja hem dit anteriorment, el senyor Azaña, acompanyat del senyor Casares Quiroga, ha sortit en automòbil del ministeri de la Governació.

Els periodistes han fet investigacions per saber on s'havia dirigit el senyor Azaña, i després de molts treballs han pogut esbrinar que era al Palau. Allí han coincidit tots els periodistes i han esbrinat que el senyor Azaña, acompanyat del senyor Casares Quiroga i de l'alt comissari d'Espanya al Marroc, senyor López Gerrer, estava menjant al dit Hotel. Després de dinar ha passat a un altre saló a prendre cafè i allí ha celebrat una extensa conferència amb els senyors Minca, Companys, Carner, Hurtado, Aguader, Sbert i altres personalitats de la minoria catalana.

La reunió s'ha prolongat de tal forma que en el moment que telefonem dos quarts de cinc de la tarda, encara no havia acabat.

Els periodistes s'han quedat allí i han vist de la reunió el senyor Hurtado. Aquells d'han afluït i aquells els ha dit que efectivament en la reunió havien parlat de la crisi, i que segons sembla el senyor Azaña ja ho tenia tot previst.

—Aleshores va a la cartera d'Hisenda el senyor Carner?

—Sí, i crec que serà l'únic canvi que hi haurà en el Govern, puix que la resta no serà més que una alteració de carteres.

Aleshores els periodistes li han dit la llista que es dona com a Govern probable, en la qual figurava el senyor Franco (Gabriel) com a ministre d'Hisenda, i el senyor Hurtado ha dit:

—Excepte el del senyor Franco, em sembla que tot quedarà així.

Al cap de poca estona ha sortit el senyor Carner per parlar per telèfon. Els periodistes se li han agraït per felicitar-lo, i el senyor Carner ha dit:

"Encara no". I tot seguit ha entrat a la cabina telefònica.

L'Emiliano segueix fent d'anticatalanista

Els periodistes han trobat l'Emiliano Iglesias i li han preguntat que semblava la solució de la crisi, i aquest li ha contestat:

—El momentament del senyor Carner a Hisenda em sembla un disbarat, perquè una de les coses fonamentals en l'Estatut català és la qüestió d'Hisenda, i amb Carner al dit ministeri es fa difícil per complir la Hisenda catalana a Catalunya.

El programa mínim que el senyor Azaña ha presentat a les minories. - Comprèn l'Estatut de Catalunya

Madrid, 14. — El programa mínim que el senyor Azaña ha presentat a les minories comprèn aquestes puntes:

—Presupostos generals de l'Estat.

—Segon. Llei de reforma agrària. Tercer. Estatut de Catalunya.

Simultàniament amb aquestes tres es presentava a la deliberació de les Corts les lleis de socialització de cementiris, llei de creació d'associacions de treballadors, llei de la Presidència del Tribunal Suprem, llei d'ordre públic i per últim reanomenar de la llei de justícia l'administració local i provincial.

La durada de les Corts Constitucionals no pot fixar-se per dependre de la seva pròpia vitalitat i de la seva major o menor activitat respecte a l'aprovació d'aquest programa.

El Sr. Albornoz, ministre de Justícia. - Ministeris transformats

Madrid, 14. — En arribar el senyor Albornoz al Congrés els periodistes li van preguntar si donava alguna notícia de la crisi i el senyor Albornoz contestà que era coneguda per tots la llista del Govern. Dient de que el senyor Carner acceptava la cartera d'Hisenda.

Aleshores se li va dir que el senyor Azaña s'havia entrevistat al Palau amb la minoria catalana i semblava ésser que els catalans volien que l'Estatut fos ponència de Govern.

Així en principi és inadmissible contestar el senyor Albornoz. L'Estatut ha de quedar com es va dir. Vosté va a Justícia, se li pregunta.

Contesta que sí i indicà també que la cartera de Foment quedava dividida en Obres públiques i que la d'Economia es transformava en Agricultura i Comerç.

Acabà dient que creia que a set o vuit hores de la tarda seria facilitada la llista del Govern.

(Continua a la pàg. 6)

DELEGACIONES { BILBAO, Beltrán Casado y C.^{as}; Henao, 9 - Tel. 10141
SEVILLA, Urbano Blanes; Trajano, 20 - Tel. 21840
ALACANT, Vañó, Sánchez y Cremades; Castaños, 12-Tel. 150

La diada de la modista

Els actes del matí : L'elecció de la Reina de les modistes i la seva cort d'honor : El ball de gala de la nit a Belles Arts

En el diari de diumenge afirmàvem que aquell dia faria un sol que estabelliria les pedres. Malgrat no tenir aficions astronòmiques i haver escrit aquelles línies el dia anterior—naturalment—les nostres prediccions foren rotundament confirmades. Àdhuc amb un excés que gosàrem a dir que es trobà fora de tota mesura. Fou un dia de primavera traslladat al desembre. Per a semblar-ho no mancà pas cap característica ni detall.

Estaven anunciades per a les onze les sardanes al Parc de la Ciutadella. Abans d'aquesta hora, però, no ja tan sols la plaça de la Cascaida—llor de la tocada—estava plena a vessar, sinó que degut a la lluminositat del dia, tot el clos del Parc es convertí en una veritable catifa, els punts de la qual la formaven els caps de les persones. Malgrat això, i encara que l'afirmar-ho es faci amb un xic d'estranyesa, degut a excessos i escàndols d'altres altres anys, diumenge al matí no es produí al Parc cap fet que mereixi el blasme de les persones. Evitant que no estavem a tot arreu per constatar-ho, però tampoc no arribà a les nostres oïdes cap fet desagradable.

EL CONCURS DE CASQUETS

Prop de la una es col·locà el jurat que havia de premiar els casquets més airosos dels de l'estrada dels modistes, per sota de la qual anaven desfilant les colles uniformades amb els barrets. Hom donà el primer premi a les modistes de la casa Carreras; al segon, a les de les modes Masses; i el tercer a la casa Rodríguez.

Després d'això, la gent anà abandonant poc a poc, el Parc.

UN DISCURS A LES MODISTES

A mitja, el nostre company Lluís Aymami dirigí un parlament per ràdio, substituint a Domènec Bellmunt, que aquest any no ha pogut estar a Barcelona, degut a les seves tasques a Madrid.

Reproduïm alguns paràgrafs de l'esmentat parlament, que constitueixen el millor comentari que podríem fer de la "Diada":

"Aquesta diada de la modista té un historial curt, però gloriós. La seva celebració—després de dos anys d'èxit—fou interrompuda per la Dictadura, perquè els organitzadors, i amb ells les modistes barcelonines, no volgueren celebrar la segona el motiu que la gent de Primo de Rivera volia imposar. Les modistes barcelonines estimaven massa lliure diada, i abans de servir de comparses d'un patriotisme fet a mida d'uns senyors determinats, decidiren interrompre-la, tot esperant temps millors.

I ja ho veiem. No ha calgut esperar gaire per a reprendre-la. La Dictadura ha caigut, ha vingut la República i amb la República les modistes barcelonines, que són republicanes fins al moll dels ossos, tornen a celebrar la gran festa. Avui, altra vegada, aquest estament jove i nòrd, que és l'encís dels carrers de la nostra ciutat, torna a riure i a cantar i a fer anar enrenou tot Barcelona.

Aquesta tarda, a l'Palau de Belles Arts, serà elegida la reina de les modistes barcelonines. El jurat tindrà molta feina. N'estem segurs. Tant a l'elecció de la reina com a la seva cort d'honor, i demà, dilluns, al vespre, tindrà lloc, al teatre Romea, l'epíleg de la gran diada iniciada esplendorosament aquest matí al Parc de la ciutat.

Romea, l'epíleg de la gran diada iniciada esplendorosament aquest matí, al Parc de la ciutat.

Al teatre Romea es representarà "L'hostal de la Glòria"—l'obra cen-

Fepeta Cubells, Reina de les modistes d'enguany

tenària de Segarra—i en un dels intermedis tindrà lloc l'acte més simpàtic de tota la diada: l'elecció de la Reina de les Modistes. La propera Reina serà la que tindrà la sort.

Qui serà l'afortunada? L'últim any va correspondre el dot a una noia de "La Física", Enguany, el nombre de candidatures—la més necessària de cada taller—és important. Si nosaltres, com a membres del Jurat, demanem inspiració per a obrar en justícia a l'hora de retre tribut a la bellesa, desitgem, també, que a l'hora del sorteig la sort aia-voreixi la modista que més ho necessita.

Aquests són els actes que la comissió organitzadora de la Tercera Diada de la Modista ha organitzat per enguany. Nosaltres esperem que el Palau de Belles Arts s'omplirà de gom a gom a la tarda i a la nit d'avui i que demà passarà el mateix al Teatre Romea. Penseu-hi bé.

No es tracta d'un acte de tendència política. És simplement un acte de barcelonisme, de catalanitat—per això la dictadura va ficar-s'hi—i és per això que demanem la col·laboració de tots. Si estimem els ocells i les flors de les nostres Ramblers, si estem orgullosos del nostre cel i de la nostra mar, si admirem tot allò que fa bella i feliç la nostra ciutat, hem de pensar avui en les nostres modistes que són l'alegria i l'encís de la nostra Barcelona.

Si més no, per proporcionar un dia d'esbarjo i de joia a moltes, moltíssimes d'aquestes noies boniques que saben dur dignament, per no enriquir la ciutat, angúnies i privacions i qui sap quantes tragèdies casolanes...

Lluïetes, en nom de la comissió i del jurat, us saluda.

Ciudadans, penseu avui en les modistes barcelonines.

LA PROCLAMACIÓ DE LA REINA I DE LA SEVA CORT D'HONOR. EL JURAT

Tingut lloc, l'elecció com ja s'havia anunciat, al Palau de Belles Arts, gentilment cedit pel nostre Ajuntament. El gran saló d'actes de l'esmentat palau presentava un aspecte magnífic. Tot el bo i millor de les nostres modistes va fer-hi cap.

Arribaven en grups, amb rostre alegre. Moltes d'elles, lluint, encara, les gorges de paper del matí.

Occuparen l'estrada el jurat compost pels següents senyors: Francesc Camps Margarit, Josep M. de Segarra, Angel Ferran, Carme Cortés d'Aiguader, Valentí Castanyes, Lluís Aymami, Xavier Regàs, Joan Casanoves, Joan Rebull, Carles Soldevila, i Joaquim Ventalló.

Ajudaren les tasques del jurat els membres de la Comissió organitzadora Antoni Trigo, Carles Sentís, Josep Oromí, Josep Jordí, Gil Mirret, Isidor Mussoles i Dalmau Costa.

Tot esperant l'hora de l'elecció, la Banda Municipal donà un concert. Després, llançades pel senyor Camps Margarit les paraules de rigor: "Comença la festa", el començament "Comença la festa", Xavier Regàs pronuncià un eloqüent discurs fent història de la diada amb tan bon encert iniciada per Domènec Bellmunt, el qual es trobà impossibilitat de dirigir-la albir amb la seva indiscutible competència, i anuncià que començava l'elecció.

I començà la desfilada de modistes...

Al cap de pocs moments, a tots els membres del Jurat els rodava el cap. Si l'una era maca, l'altra n'era més. Si una bruna els admirava, una rossa venia tot seguit a admirar-los més.

No donarem noms dels tallers que hi tingueren representació. Dircem, només, que hi eren gairebé tots els de Barcelona. Algunes de les llucietes que passaren per l'estrada on estava instal·lat el Jurat, van fer-ho després de resistir-s'hi molt. La timidesa, en algunes, podia més que la il·lusió lògica de veure's elegida Reina de les modistes...

A l'últim, el Jurat va retirar-se a deliberar. La feina fou molt feixuga. Cadascú s'havia fet les seves anotacions. I d'aquestes anotacions va sortir-ne una nova desfilada—aquesta vegada restringida—per davant del Jurat, reunit en una sala a part.

I heu no cal allargar-ho més. Tot aquell bo de des de modistes quedà reduït—d'acord amb la punta-

ció concedida a cadascuna— a onze noies, una de les quals seria elegida Reina i les altres formarien la seva Cort d'Honor.

Aquestes onze senyoretes foren: Josefina Cubells, Miracles López, Pilar López, Candelària Bernés, Maria Anoll, Carme Solanich, Aurora López, Josefina Toló, Amanda Puig, Conxita Romero i Caterina Muntades.

LA REINA

Pujaren les onze elegides a l'estrada. Entre tant, el Jurat votava en darrera instància, la que havia d'ésser la Reina de les Modistes 1932.

Votació secreta.

Resultat?

L'"speaker" va anunciar-ho. Cada membre del Jurat lliuraria un ramell a una senyoreta d'aquelles onze. La que rebria el ramell de les mans de Josep Maria de Segarra era la Reina, d'acord amb el resultat de la votació.

I va sorgir Josefina Cubells, rossa, 16 anys, catalana, filla de Barcelona i modista de la casa Masses.

Esclatà una ovació. Una invasió de repòrters gràbies impressionà un reguitzell de plaques.

PARLAMENT DE JOSEP M. DE SEGARRA

Una vegada proclamada la Reina i després d'haver pres possessió juntament amb les seves dames d'honor als sisials que tenien reservats, Josep M. de Segarra, en nom del Jurat, s'adreçà per pronunciar el discurs de salutació. Fet el silenci prengué la paraula l'orador. Després de saludar la Reina i dames d'honor passà a parlar de l'error que significava el pensar que en lloc de dir-se reina, l'elegida, s'hauria d'anomenar miss. Amb aquest motiu Segarra féu unes atinades variacions sobre el concepte dels mots rei i reialesa, no pertanyent al present si no a cosa preterita. Quelcom que pertany més al món de les fades i de la màgica que al terreny de la realitat. Tot el que sigui anomenar reialesa fora de la història i de la poesia constitueix una usurpació descarada a tot el que s'anomena humà.

Seguidament amb encertades imatges palesà la diferència entre la celebració passada i la present, i es referí a unes paraules que en el discurs de presentació havia pronunciat Xavier Regàs.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

Així, doncs, nosaltres, més republicans que ningú, elegim una Reina, que ho serà per a l'any 1932. Una llarga oració coronà les seves darreres paraules.

Digué que la modista simbolitza la dona catalana i l'humor com el qui més amb el meravellós seu treball fa produir aquesta indústria que fa riure les coses que per sortir de la vostra mà ve a ésser el perfum de la gràcia i l'exaltació de la bellesa, la vostra bellesa al mateix temps.

FIMOL BUSTO

CALMARA VUESTRAS ANGUSTIAS

Frasco pequeño (de prueba): 3.50
Frasco grande: 5.00

sada, i hem sabut que té disset anys.

Josefina Cubells és alta, prima, rossa. Fina, en una paraula. És el que se'n diu una noia bonica. I disset anys!

—Us heu emocionat molt?

—Es clar — ens respon —. Jo no m'ho esperava, encara que les meves companyes del taller m'omplien el cap assegurant que jo seria l'elegida. Quan m'he vist entre les onze triades en darrer terme, he pensat que potser les meves companyes tindrien raó, però no he arribat a creure-ho. I no m'ho he cregut fins que he vist que el senyor Segarra em lliurava el ram.

—Teniu alguna germana?

No en tinc cap.

—I no canviaria d'ofici si se us presentés ocasió?

Josefina Cubells ens mira fixament. Després d'una petita pausa ens diu:

—Per què? M'agrada l'ofici de modista i no aspiro, ni sento desig de fer-ne cap més. És un ofici que el sento, i per això, precisament per això, em plau més haver estat elegida reina.

Una altra pregunta que ens sembla indiscreta. Però la fem:

—Teniu promès?

Josefina somriu. Mou el cap i ens diu simplement:

—No.

—Quina és la vostra aspiració ara que sou la Reina de les Modistes?

—La mateixa de sempre. Treballar, treballar i arribar a ésser més que la Reina de les Modistes, la millor de les modistes.

Josefina estoesseja.

Està una mica marejada.

—Em pica la gorga — diu — i em fa mal el cap.

Ho compremem. Després de l'emoció de Belles Arts, el tragi que ha seguit a la seva proclamació, altera qualsevol persona sensible.

Hem arribat al taller — convertit en quarter general — i Josefina Cubells ha hagut d'anar a reposar uns moments. No hem pogut fer-li més preguntes. Ens ha semblat, altrament, un cas de consciència.

I mentre la senyora Masses és una oficialista més, Josefina Cubells reposa i fa de noia mimada, embolicada amb un mantó, perquè l'aire no la reprenguin i pugui anar a presidir el ball de la nit.

Marejada i tot, li fem una darrera pregunta que se'ns acut de sobta.

—Us agradaria volar?

—Volat? Ja ho crec que m'agradaria!

—De debò

—Molt!

Li prometem que volarà. Li fem present que l'amic Canudas és especialista en "batejar" reines i que molt serà que ben demanat...

Aquesta prometença nostra és la segona alegria que Josefina té en un mateix dia. N'estem certs, per la cara que hi posa; n'estem certs.

Josefina vol volar.

Qui sap si en això hi tenen alguna cosa a veure les senyoretes del Club Femení i d'Esports, que ahir honoraren la festa...

De moment, podem assegurar que avui, dilluns, a la nit, Josefina Cubells i la seva Cort d'Honor seran al teatre Romea.

I que d'allí sortirà el nom de la modista afavorida amb el "dot" d'enguany, a la qual desitgem des d'ara que li faci un bon profit. Amén.

Sortiren premiats els números següents:

891 - 1141 - 1739 - 1748 - 1799
1862 - 1954 - 1995 - 2288 - 2568
2570 - 2715 - 3019 - 5026 - 5275
5703 - 5988 - 6422 - 6873 - 6925
7612 - 7771 - 8873 - 8955 - 9275
9503 - 9681 - 9951

Poques coses podríem dir més del ball de la nit, que es convertí en ball de matinada, durant fins a les quatre tocadetes.

No podríem, però, deixar de marcar l'èxit contundent d'Empòrium Orchestre, que es presentà a aquest ball de gala com un gran conjunt de jazz. Durant tota la nit donà la impressió de dominar el seu gènere característic i s'emportà l'admiració i els aplaudiments de tot el nombre públic.

Hens ací com acaba la primera jornada del regnat de les modistes.

UNA CONVERSA AMB LA REINA

De "La Rambla" reproduïm el següent interviu signat per L. Aymami:

"Volem preguntar-li quants anys té, però aquesta pregunta, que sempre és indiscreta tractant-se d'una noia, ens l'hem reservada. Ens l'hem reservada per a fer-la d'una manera indiscreta, prescindint de la intere-

Informació universitària

L'ASSOCIACIÓ DE GRADUATS DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA I LA CAMpanyA DE CATALANITZACIÓ

L'Associació de Graduats de la Universitat de Barcelona, d'acord amb els principis bàsics del seu ideari, ve col·laborant amb entusiasme a la campanya de catalanització del nostre primer centre docent. A aquest objecte, s'ha adherit al moviment que amb tant d'encert porten a terme les entitats escolars catalanistes per tal d'aconseguir que imperi dins la Universitat l'esperit de la nostra cultura a través de l'ús essencial de la llengua vernacular.

ESTUDIANTS VALENCIANS A BARCELONA

Ahir al matí arribaren els alumnes de la Facultat de Medicina de València que en viatge d'estudi han vingut a la nostra ciutat.

Acudiren a rebre els expedicionaris que viatjaven en el vaporell "Ciudad de Valencia", el president de la Casa Valenciana, senyor Ante, els membres de la seva Junta directiva, senyors Alberola, Cabreles i Gracia, gran nombre de socis i nombrosos estudiants de la Universitat de Barcelona, que volgueren testimoniar als seus col·legues valencians la cordialitat que senten per ells.

A les nou i minuts arribà el correu marítim de València. Els estudiants valencians desembarcaren de seguida, i el president de la Casa Valenciana els donà la benvinguda, contestant els arribats amb paraules d'agraïment per la rebuda que se'ls havia tributat.

Formen l'expedició una cinquanta estudiants, i els catedràtics senyors Puche i Beltran. Aquest darrer feien el viatge en tren.

A la tarda, se celebrà, als salons de la Casa Valenciana, un ball a honor dels expedicionaris, que es valé molt concorregut.

Demà, dimecres, se celebrà un altre ball, també a honor dels estudiants, i que, com el celebrat ahir, promou vore's molt concorregut.

TELEGRAMA DEL RECTOR

El Rector de la Universitat, doctor Serra Hunter, a través un telegrama de felicitació al president de la República senyor Alcalá Zamora, amb motiu d'haver estat elegit a l'esmentat càrrec.

CONFERENCIA DE POMPEU FABRA

L'Associació d'Alumnes de l'Escola d'Enginyers Industrials (F. U. E.), ens prega fem públic que demà, a les set de la tarda, a l'Ateneu Barcelonès, donarà una conferència el professor Pompeu Fabra, enginyer industrial, sobre el tema "Importància dels vocabularis tècnics".

Les invitacions poden recollir-se a l'Ateneu, a l'Associació d'Enginyers Industrials, Laetana, 30, tercer, o a les oficines de l'entitat organitzadora de l'acte, Urgell, 187.

QUEDA RESTABLERTA LA MUTUALITAT UNIVERSITÀRIA ENTRE CATEDRÀTICS

Per Decret d'Instrucció pública es restableix la Mutualitat Universitària a benefici dels catedràtics d'Universitats, la qual té caràcter de Germania.

La disposició fotogràfica és com segueix:

"Primero. Se decreta la derogación del Decreto de 22 de agosto último, por lo que respecta a la Real orden de 21 de diciembre de 1930, sobre Mutualidad Universitaria.

Segundo. Se declara nuevamente en vigor dicha Real orden, consignándose que a sus debidos efectos se considere en un todo vigente ésta, sin solución de continuidad, desde la fecha del funcionamiento de la Mutualidad, o sea desde 1 de enero del año en curso.

Tercero. Que para el debido cumplimiento de dicha disposición, continúe consignándose en los presupuestos que han de regir en el presente año 1932, la misma subvención que aparece en los actuales, a que hace referencia el artículo tercero de la referida Real orden.

Cuarto. Que por la Comisión que por esta orden ministerial fué designada, se proceda, sin demora, a la redacción del Reglamento definitivo de la Mutualidad, el que, con audiencia de las Universidades, será aprobado por el ministerio de Instrucción pública.

NOVA DELEGACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA D'ESTUDIANTS

S'ha constituït la Junta delegada d'aquesta Associació al Col·legi de Catalunya, d'aquesta ciutat, i està integrada per estudiants de batxillerat.

Els càrrecs s'han distribuït de la següent manera:

President, Raimond Closa; vice-president, Enric Penades; secretari, Domènec Puigdemont; vice-secretari, Felip Saló; tresorer, Roman Escalas; vocals: Albert Pato, Vicenç Bertran, Ramon A. Miquel.

Aquesta delegació es proposa desballejar una intensa tasca catalanitzadora entre tots els seus companys d'estudi, tenint en projecte gran nombre d'actes de propaganda.

CURSOS D'INGRES

La Unió d'Estudiants, Rivadeneyra, 4, segon (Pl. de Catalunya), prepara uns cursos d'ingrés per l'Escola de Comerç, Institut i Escola de Bibliotecàries. Les classes tindran lloc de sis a set de la veslla, amb un nombre d'alumnes reduït i matrícula econòmica.

ores de matrícula de sis a set de la tarda.

Municipi

UN QUE ES VOL CASAR

L'Alcalde de Rochefort ha notificat a l'Alcalde de Barcelona el projecte de noces entre Josep Esteve Bonaventura Bartrina Vilaró, comerciant, resident a la nostra ciutat, amb doncella al carrer de Roger de Llúria, número 116, i Anna Marie Louise Thiais, sense professió, resident a Rochefort, rue de l'Arseñal, 53, les quals han de tenir lloc a Rochefort.

La susdita Alcaldia demana que li siguin

INFORMACIO DE MADRID

LA CRISI MINISTERIAL

El Sr. Azafia es reuneix amb la minoria catalana

Madrid, 14. — Sembla ésser que la solució de la crisi ha tingut una desviació, puix que el senyor Carner ha posat com a condició, per a acceptar la cartera, que ha de representar a totes les forces catalanes, i que l'Es tatut ha d'ésser considerat com a potència de Govern.

Prop de les cinc acabà la reunió del senyor Azafia amb la minoria catalana. El senyor Azafia fou rodejat pels periodistes, i els digué que havia estat passejant amb el senyor Casares Quiroga i que, després, havia vingut a dinar al Palau i que, com sigui que al Palau vivien els diputats representants de la minoria catalana, ha estat present amb ells.

—De què parlàreu?
—Doncs parlarem de política general, de l'Estatut i de coses d'Hisenda.
—Parlàreu també de carteres?
—Hom diu —manifestaren els periodistes— que el senyor Carner va a Hisenda.

—No sé res d'això.
Els periodistes li han llegit la llista del Govern que es considera com a probable, i el senyor Azafia ha replicat:

—No està malament.
—Aneu ara al Palau del President de la República?

—No, és probable que no hi vagi. A les sis de la tarda aniré al ministeri de la Guerra, on rebré els coronels que estan fent el curs per a l'ascens. Si aneu allí és probable que us rebri i us pugui donar algunes notícies dels curs dels esdeveniments.

Els senyors Carner i Macià parlen als periodistes

Madrid, 14. — Abans d'acabar la reunió de la minoria catalana, els periodistes han aconseguit parlar novament amb el senyor Carner, el qual s'ha referit a les dificultats que han de pesar sobre qualsevol ministre d'Hisenda, perquè indubtablement hi ha d'haver una gran baixa en els ingressos. Suposo que l'Estat dels ingressos deu estar fet. De totes maneres no serà possible acabar els pressupostos per a primers d'any, la qual cosa farà necessària la prorroga per dotzenes parts. Són de suposar les dificultats que tindrà el ministre d'Hisenda que vingui.

Després s'ha referit a la seva vida política i ha dit que s'havia apartat de la política l'any 1916, i s'havia dedicat als seus assumptes particulars i a l'estudi. Féu consideracions sobre la diferència que hi ha d'ésser revolucionari a ésser gremialista, i ha exposat que el seu temperament és pacífic. Ha citat el cas que el senyor Azafia, fa un any, en confeccionar-se la llista del Govern revolucionari, el va incloure a ell per a ministre d'Economia, sense que ell acceptés, i ara se li oferia la cartera d'Hisenda.

Els periodistes han entrat a continuació al saló on es trobaven el president de la Generalitat i alguns diputats, entre ells els senyors Aiguader, Companys, Lluhi i Gassol. Ensenys que els periodistes, ha entrat un fotògraf que per encàrrec d'un periódic de Barcelona volia fer una fotografia del senyor Carner. Tant aquest com els seus amics s'han resistit dèbilment dient que encara el senyor Carner no era ministre, i per tant era avançar el moment. A noies instantànies del fotògraf, i amb l'assenyament del senyor Macià, s'ha fet la fotografia del senyor Carner.

Els informadors han emprès el senyor Macià, el qual els ha dit que havien fet una nota ociosa dels acords adoptats en la reunió, però que no era possible facilitar-la fins que el senyor Carner no s'entrevistés amb el cap del Govern, la qual entrevista tindria lloc a darrera hora de la tarda.

—Aleshores —han preguntat els periodistes— jopem dir que el senyor Carner és el ministre d'Hisenda.

—Jo no puc dir més que encara no ha arribat l'ocasió.
—Seguireu molts dies a Madrid?
—Estaré ací dos o tres dies.
—Assistireu a la discussió de l'Estatut?

—No, perquè tindrà molta feina a Barcelona. No cal dir que serà a Barcelona abans del viatge del senyor Azafia, el qual hi anirà el divendres vinent.

—Hi haurà festivals?
—Ja us facilitaré el seu programa.

Es confirma l'acceptació del senyor Carner

A tres quarts de sis ha arribat a la Presidència el senyor Carner. A preguntes dels periodistes sobre si li podien donar l'enhorabona, ha contestat afirmativament. Referint-se a la situació econòmica d'Espanya, ha dit que el més urgent per al país era fer uns pressupostos suavitats. Això cal fer-ho amb medicina, cirurgia i tots els procediments possibles. Cal donar al país la sensació de confiança, d'autoritat perquè el capital no estigui espantat, com fins ara. Jo sóc home pacífic, no he estat mai revolucionari i crec que aconseguiré donar aquesta sensació de tranquil·litat.

En sortir de la Presidència el senyor Carner ha dit que havia anat a acceptar la cartera d'Hisenda.

Preguntat si conecia la resta del Govern, ha dit que era el ja conegut. Quan se'n anava el senyor Carner, ha vingut un ordenança de la Presidència i ha pujat de nou a veure el senyor Azafia.

El senyor Carner ha dit que fins ara no hi havia modificacions per part del president en la llista ja coneguda. Ara, que hi ha alguna minoria reunida, com els radicals socialistes i els socialistes, i cal veure si canvien de parer, però per part del president fins ara no hi ha variació.

Els socialistes accepten les carteres d'Instrucció Pública, Foment i Treball

Existeix la impressió que la minoria socialista imposa la continuació del senyor Prieto en la cartera d'Hisenda. Per la seva part, els radicals no amagaven el seu disgust per l'acoblament de les carteres. Sembla que el senyor Martínez Barrios s'oposa a continuar a Comunicacions.

A les set i vint-i-cinc minuts han sortit de conferència amb el senyor Azafia els ex-ministres socialistes.

A la sortida han manifestat que el senyor Azafia els havia ofert tres carteres.

El Sr. Azafia promet donar la llista definitiva a les onze de la nit

Moments després al senyor Azafia ha dit als periodistes que els socialistes havien acceptat les carteres d'Instrucció pública, Obres públiques i Treball.

—Lavors un periodista li ha dit: —Així la llista que nosaltres hem llevat a vostè és la certa.

—Es molt possible. S'hi apropa molt i tan sols hi haurà una petita variació.

Ha afegit que a les onze de la nit portaria la llista del nou Govern al President de la República.

Hom li ha indicat llavors del que es parlava al Congrés, de dificultats posades pels radicals i pels socialistes.

El President ha contestat: —Això són coses que es diuen al Congrés i després s'arrangen.

Sembla que la variació anunciada pel cap del Govern es refereix a la cartera de Justícia.

El Sr. Lerroux no es pot decidir fins a saber els acords de la reunió d'avui de la minoria radical

Madrid, 14. — Sobre l'entrevista que s'ha celebrat a primera hora de la nit entre el senyor Azafia i el senyor Lerroux s'han fet molts comentaris, car hom deia que havien sorgit noves dificultats, o almenys la dilació de la constitució del nou Govern, perquè el senyor Lerroux havia indicat al senyor Azafia que no li podia contestar definitivament respecte a la participació dels radicals en el projectat Ministeri fins que decidís la minoria, la qual es reuniria demà, dimecres.

Un redactor de l'Agència Atlante ha estat a casa del senyor Lerroux per comprovar aquesta afirmació, i el secretari d'aquell li confirmà:

—Tanmateix —digué— aquesta notícia és exacta. Encara no és segura la continuació del senyor Alexandre al Govern. Demà, a les onze del matí, es reunirà la minoria al Congrés amb el senyor Alexandre, i aquest a les dotze donarà la resposta definitiva al senyor Azafia.

—Hom diu —insinuà el nostre redactor— que la minoria creu que s'han de donar al partit algunes carteres més.

—No, no. La minoria no diu res d'això.

La situació a les nou de la nit

Madrid, 14. — A les nou de la nit acabà la reunió de la minoria socialista al Congrés que havia començat a les set.

Els periodistes preguntaren al senyor Besteiro i aquest manifestà que en la seva opinió la crisi estava resolta. Se'n han ofert unes carteres i les hem acceptat.

—Aleshores, la llista del Govern publicada és l'oficial?

—Els senyors Besteiro va dir que la desconeixia, i els periodistes li facilitaren. Aleshores manifestà:

—Si, aquesta és la llista de Govern.

—Aniré a donar compte al senyor Azafia del resultat de la reunió?

—Crec que sí.
—Es presentarà demà al Parlament aquest Govern?

—Suposo que sí.
—Hi haurà dificultats per part d'alguna minoria, com per exemple la radical?

—No ho crec. No tinc notícies d'això.

Els periodistes preguntaren també al senyor Prieto el qual va dir que s'havia resolt tot.

—Creiem que hi havien hagut dificultats perquè acceptés la cartera d'Obres públiques.

—Jo entro a formar part del Govern.

—A Obres públiques?

—Sí. Ara vagi al Ministeri a recollir els meus papers.

Al senyor Largo Caballero li preguntaren igualment si s'havia resolt la crisi, i va dir que creia que sí.

També li preguntaren si era cert que la minoria radical s'havia reservat donar la contestació definitiva fins demà que es reunís.

—No crec que hi hagi dificultats. Aquesta reunió se celebrarà de totes maneres.

—Doncs es diu —va dir un periodista— que fins demà no hi haurà contestació.

Em sorprèn molt. Jo creia que seríem nosaltres els darrers consultats i que en acceptar les carteres que se'ns han ofert, quedava resolta la crisi. No m'explico perquè aquests incidents. Insisteixo en què la crisi està resolta.

El senyor Largo Caballero parlà amb el senyor de los Rios dels rumors que corrien i aquest va dir: —Tinc el convenciment que la crisi està resolta. No hi ha res que pugui donar origen a un conflicte.

De la reunió s'ha facilitat la següent nota:

—La minoria socialista s'ha reunit per a examinar l'acompliment de carteres fet pel senyor Azafia, i naturalment els socialistes, en el que a ells es refereix, han acceptat el dit acompliment.

El senyor Carner compta amb la confiança de la minoria catalana

Madrid, 14. — De la reunió celebrada per la minoria catalana el senyor Ebert facilità la nota següent:

S'ha reunit l'Esquerra de Catalunya i la Unió Socialista de Catalunya, a instàncies del senyor Carner, amb motiu d'haver-se-li ofert la cartera d'Hisenda pel senyor Azafia.

Per unanimitat els assistents manifestaren que compta amb la confiança d'ambdós partits, requisit aquest que el senyor Carner havia considerat indispensable per a acceptar l'ofertament fet per l'encarregat de formar Govern, ja que la finalitat del nou Govern encara plenament dintre de les manifestacions fetes pel senyor Companys en evacuar la consulta davant el president de la República.

La minoria federal, solidaritzada amb el senyor Franchy Roca

Madrid, 14. — La minoria federal es reunit ahir al Congrés i acordà aprovar la conducta del senyor Franchy Roca en dimidir el seu càrrec de fiscal de la República per no haver votat la Constitució, fent-se intèrpret del sentit de la minoria oposat a tota llei d'excepció.

En un cinema, tres espectadors emeten frases injurioses a la República

Madrid, 14. — El senyor Galarza digué als periodistes que en un cinema, durant la projecció d'una pel·lícula referent a la desfilada del següent presidencial, tres espectadors emeteren frases que per ésser considerades injurioses donaren motiu a l'ur detenció.

Els detinguts són: Joaquim Muñoz Seca, fill de l'autor dramàtic Xavier Cortazar i Enric Queralt. A la fila del davant on aquests seuen hi havia el coronel del cos de Seguretat, de país, que fou qui els detingué.

El director de Seguretat els prengué declaració i després els posà a disposició del jutge de guàrdia, on quedaren fins que resolguí el jutge competent.

Sevilla

Un atracament

Sevilla, 14. — Aquest matí, a l'establiment de Les Tres Columnes, propietat de Victorià Díaz Pardo, penetraren uns desconeguts que baixaren d'un auto pistola en mà. Mentre un quedava a la porta, l'altre s'adreçà al propietari de l'establiment i li exigí els diners que hi havia al calaix i la cadena i rellotge d'or que duia sobre. El propietari de l'establiment s'hi negà i intentà defensar-se. Llavors els desconeguts li engendraren un tret al ventre. En sentir el soroll de la detonació, va sortir el germà del propietari, Josep Maria, el qual disparà contra els agressors i ferí a un d'ells del munyó.

Els atracadors fugiren amb el mateix cotxe. La guàrdia civil pogué prendre el nombre de l'automòbil. Al cap de mitja hora es presentaren al quarteret de la guàrdia civil el xofer i el seu ajudant, anomenats Josep Antoni Sánchez. Digueren que uns desconeguts li havien llogat l'auto i que havien estat al mercat de la barraca bevent. Assseguraren que no havien estat a l'establiment de Les Tres Columnes. Com sigui que incorregueren en con tradiccions, foren detinguts i passaren a la presó.

Massagista

Massatges per a senyores i senyors. Floridañanes, 80, prel. 2.ª (cantonada Viladomat).

CALISAY LICOR DELICIOSO

Massatges per a senyores i senyors. Floridañanes, 80, prel. 2.ª (cantonada Viladomat).

CALISAY LICOR DELICIOSO

Massatges per a senyores i senyors. Floridañanes, 80, prel. 2.ª (cantonada Viladomat).

CALISAY LICOR DELICIOSO

Massatges per a senyores i senyors. Floridañanes, 80, prel. 2.ª (cantonada Viladomat).

Palma

S'intenta incendiar el magatzem on es guarden les portes de la presó de Barcelona

Palma de Mallorca, 14. — S'intenta incendiar els magatzems on es guarden les portes de la presó de Barcelona, que, com se sap, foren enviades a aquesta per a ésser reparades als tallers Prau, Germans, on que ha donat lloc a diversos incidents. Es regà de benzina el magatzem, i després es prengué foc. La parella de la guàrdia civil se'n donà del foc pel resplendor de les llamadores, i avisaren els bombers, que evitaren la propagació del foc. Es busca els autors.

A la memòria de Galán i Garcia Hernández

Jaca, 14. — Organitzat pels partits republicans i socialistes, s'ha celebrat en Jaca d'homenatge als herois de Jaca, capitans Galán i Garcia Hernández, ca la data del primer aniversari del seu afusellament.

Assistiren a l'acte, que resultà important per l'entusiasme del públic i la correcció, el radical socialista senyor Barne, vice-president de la Cambra; el radical senyor Pius Díaz, alcalde republicà durant el moviment revolucionari; governador civil d'Osca; diputat senyor Sediles, i altres dels herois de Jaca, i Martí de Antonio; comissions dels partits radical-socialista, radical, socialista i federal; la Lliga de la Creu de la Dona Espanyola. Hi assistiren nombrosos personalitats i es varen rebre gran nombre de corones.

A la plaça de l'Ajuntament s'organitzà la manifestació, seguida d'una gran multitud, que es dirigí al cementiri civil, on reposen les despulles del capità Galán, i al càrrec on reposen les del capità Garcia Hernández. Foren dipositades les corones sobre les tombes dels maritrs. Pronunciaren diversos discursos els senyors Barne, Sediles, Pius Díaz i el governador d'Osca.

Una missa al Palau pels afusellats de Jaca

Madrid, 14. — Aquest matí, a la capella del Palau presidencial, se celebrà una missa en sufragi de l'ànima dels capitans Galán i Garcia Hernández, organitzada per l'esposa del senyor Alcalá Zamora.

Hi assistiren nombroses dames. Davant un rectorat, col·locat davant l'altar major, se situaren el President de la República i la seva esposa, la seva mare política, la vídua de Garcia Hernández i la mare del capità Galán. Darrera hi havia el gabinet civil i militar del President de la República.

Cifra el pare Joan Garcia Vilches, secretari de la Junta provincial de Beneficència de Sevilla. L'acte es reduí a una missa resada. Acabat aquest, el president de la República acompanyà la vídua de Garcia Hernández i la mare de Galán fins a l'ascensor. Després el cap de l'Estat es retirà a les seves habitacions.

Els "jabalies" i la missa de Palau

Madrid, 14. — Un grup de diputats, entre els quals figuren els senyors Bujeda i Pérez Madrigal, feren comentaris contraris a la notícia dels cultes que avui s'havien de celebrar, al Palau presidencial, per l'ànima dels oficials afusellats a Jaca.

—Si volen misses —digué un d'aquells diputats— que es diguin al carrer de Martínez Campos; no al Palau Presidencial. A més, el Govern ha de controlar els actes del Palau presidencial.

Sembla que alguns diputats pensen donar estat parlamentari a aquest qüestió.

El senyor Pérez Madrigal digué que preguntaria al Govern qui paga aquestes misses.

La manifestació d'Osca acaba a trets. -- Vaga general de 48 hores

Osca, 14. — Una manifestació republicana que s'havia de dirigir al polvorí, fou suspesa en vista que se'n anunciava una altra de sindicalista que anava a manifestar-se contra aquella.

La manifestació sindicalista, amb bandera vermella, s'ha dirigit cap a la Costa dels Màrtirs. Forces de seguretat els han sortit al pas i han fet diversos trets. Han resultat tres ferits.

Davant el Govern civil el públic ha protestat de l'actitud de la força. Alguns directius han sortit al balcó per tal d'apaivagar els ànims.

Un piquet d'infanteria ha ocupat les habitacions del Govern. Les forces de seguretat s'han retirat davant la protesta del públic.

Hi ha gran excitació. S'ha declarat la vaga general per 48 hores, i el comerç ha tancat les portes.

En la manifestació hi figuren el capità Salinas, que prengué part en la sublevació de Jaca, i un germà de Galán. També hi guera el pistolero sindicalista Ramon Alín.

"La Tierra" publica un telegrama del seu corresponent Ezequiel Enderiz que diu així:

Osca, 14. — A dos quarts de tres, tal com estava anunciat, el Sindicat Unió ha organitzat la manifestació en memòria dels capitans Galán i Garcia Hernández. Quan els manifestants es dirigien al Camp dels Màrtirs els han sortit al pas vuit o nou guàrdies d'ordre públic, que, pistola en mà, i sense tocs d'atenció ni previ avis, ha fet diversos trets. Hi ha hagut dos morts i diversos ferits, sense que es puguin donar els noms per la mateixa confusió. Els guàrdies quan entraren a Osca encara portaven la pistola a la mà. Els ànims a Osca estan excitadíssims.

Una assemblea d'Ajuntaments i forces vives

La posició de Burgos i de Castella davant l'Estatut de Catalunya

Burgos, 14. — Al teatre Principal s'ha celebrat una assemblea d'ajuntaments de la província o forces vives convocada per la Diputació per tractar de la posició de Burgos i de Castella davant l'Estatut de Catalunya.

Hi ha assistit gran nombre d'alcaldes representants dels pobles, i els altres s'hi han adherit. Igualment hi ha assistit els diputats a Corts Garcia Lozano, Martínez de Velasco i Alonso de Armiño.

Ha cridat l'atenció i s'ha comentat l'absència de Gómez Rojí.

Ha ocupat la presidència el president de la Diputació i han parlat els alcaldes de Burgos, de Lence i de Lerma.

Tots advocaren per una unió estreta i que impedís tot el que s'intenti contra la unitat de la pàtria. Que es doni a Castella iguals drets que a Catalunya.

El degà del Col·legi de Notaris, senyor Nieto, president a la vegada del Centre d'Estudis Republicans, ha presentat unes bases, que han estat llegides i preses en consideració, entre les quals figuren les següents: Que quan sigui hissada la bandera regional n'hi hagi una altra de més grossa espanyola; que els títols i graus concedits pels establiments regionals no puguin exercir-se fora; que l'Estat creï establiments de cultura precisament on n'hi hagi d'altres de regionals; que per cada concessió que l'Estat faci a les regions, aquestes indemnitzin, i que sigui obligatori l'ús de l'idioma espanyol. Algunes d'aquestes conclusions serviran de base per formar l'Estatut castellà, per a la qual cosa Burgos es posarà en contacte amb les altres províncies.

L'assemblea ha acordat el nomenament d'una ponència per ultimar detalls. A la reunió hi ha hagut molt d'entusiasme.

Cinema

Urquinaona

Des d'avui, dimecres, es projectarà en aquest saló l'única pel·lícula sonora impressionada amb motiu dels actes celebrats a Madrid per a

La proclamació de President de la República Espanyola

Osca, 14. — A dos quarts de vuit del vespre del dimecres, va ocórrer al poble de Noreña un sagnant fet.

Fa uns quants dies l'alcalde d'aquella localitat, Alexandre Rodríguez, va rebre una carta en la qual se'l prevenia perquè anés amb compte, puix que elements radicals estaven disposats a atemptar contra la seva vida. Com sigui que el senyor Rodríguez sospitava que l'amenaça podia tenir interverenció el conegut afiliat a la Confederació resident a Noreña, Juli Santos, abir va aprofitar l'ocasió de trobar-se amb el dit individu en un cafè per parlar-li sobre el particular. Juli

El senyor Rodríguez va resultar amb dos ferides de bala, una li travessa la mà i l'altra el costat; aquestes ferides no són de gravetat. També resultà ferit el veí de Noreña, Francesc Palacios, que va rebre una ferida de bala a una cuixa, però tampoc no revesteix gravetat; dues persones més van sofrir ferides de menor importància.

L'agressor fou portat en un cotxe a l'hospital provincial, on va quedar detingut.

La situació a Avilés

Avilés, 14. — En la matinal del dimecres els tramviaris van acordar declarar la vaga, en vista que el Consell d'Administració de la Compañia no accedeix a concedir-los una pensada d'augment en el jornal. El servei als pobles dels voltants es fa amb dificultat.

Aquest matí, comissions de la Confederació Nacional del Treball arribades de Gijón van sortir al pas dels treballadors al port d'Avilés i els van aconsellar que no reprenguessin el treball, com a protesta contra el Govern i contra l'actitud de les autoritats.

Malgrat que la totalitat dels treballadors del port d'Avilés pertany a la U. G. T., van tornar a les seves llars. Alguns es dirigiren al centre obrer i en comprovar que es tractava d'una maniobra de la Confederació, van tornar a llurs respectius llocs. A les deu del matí es treballava normalment a la darsena de San Juan de Niera i al moll local.

Més tard s'ha sabut que abandonaren el treball els obrers de la fàbrica de gas i electricitat i a la fonderia La Maruca.

Tampoc no s'han fet a la mar, pel mateix motiu, parelles pesqueres.

Es tracta d'estendre l'atur a la fonderia La Económica, però segons sembla, aquests obrers s'han resistit a secundar-los.

L'aspecte de la població és normal i ha augmentat l'optimisme davant la notícia que es treballa al port i al moll.

Es creu que el moviment vaguista fracassarà.

No s'han registrat actes de sabotatge.

ELS CONFLICTES SOCIALS

Els taxistes de Madrid

Madrid, 14. — De matinaldiversos cotxes van recórrer la capital donant ordres per començar la vaga, i a la una s'havien retirat quasi tots els taxis.

A les dues de la matinaldiversos cotxes van recórrer la capital donant ordres per començar la vaga, i a la una s'havien retirat quasi tots els taxis.

L'alcalde de Madrid va conversar amb el director de Seguretat, amb el qual havia parlat abans alguns patrons de taxis, i als quals el senyor Galarza va indicar que, cas que segons notícies que a ell havien arribat, que confirmessin certs actes de violència i sabotatge preparats, es voria obligat a intervenir amb energia i lluitar l'assumptes al jutjat.

L'alcalde va facilitar a les tres de la matinaldiversos cotxes van recórrer la capital donant ordres per començar la vaga, i a la una s'havien retirat quasi tots els taxis.

L'alcalde presidencial, davant el conflicte plantejat pels patrons taxistes, fa públic que, en compliment dels deures que l'impos el càrrec, es veurà en la precisió de portar a la pràctica el disposat en el ban del 7 de març de l'any actual, dictat com a conseqüència d'un acord municipal, i en el qual taxativament es disposa que, quan els patrons d'auto-taxis facin atur o declarin una vaga per tractar-se d'un servei públic, l'Ajuntament declararà "ipso-facto" caducades totes les llicències municipals i es procedirà a l'acoblament dels aparells taxímeters per a impedir la prestació del servei.

A pesar de l'amenaça de l'alcalde, avui ha continuat la vaga.

A l'alcalde s'ha facilitat una altra nota dient que en sessió pròxima l'Ajuntament estudiarà el conflicte dels taxis i que aquests han de tornar a prestar servei immediatament.

Com diem, el conflicte segueix avui en el mateix Estat.

Els tipògrafs de Bilbao amenacen amb la vaga general

Informació estrangera

LA SITUACIO POLITICA I ECONOMICA A ALEMANYA

El discurs de Brüning llegit al banquet de la Cambra de Comerç americana de Berlín

Berlín, 14. — El canceller Brüning no pogué assistir al banquet anual de la Cambra de Comerç americana a Berlín, i el discurs que havia de pronunciar fou llegit en nom del ministre d'Economia pública.

El canceller justifica la situació d'Alemanya degut a la pressió econòmica mundial, i considera sense fonament molts dels retrets que s'han fet a l'estranger a Alemanya, ja que en contractar emprèstits els creditors sabien de sobres a què anaven destinats.

Finalment, el canceller posa de manifest l'enllaç entre els deutes d'Alemanya i el problema de les reparacions. Els esforços per a la solució d'aquestes qüestions no podran tenir èxit a no ésser que tots els Govern interessats contribuïssin a convertir amb actes els principis que freqüentment anunciava d'una cooperació solidària. — Fabra.

Hitler crea un cos d'aviació del partit

Berlín, 14. — Segons el periòdic "La Gaceta de Berlín", de mitjana, el senyor Hitler ha decidit la creació d'un cos d'aviació.

En la seva qualitat de cap superior de les tropes racistes, ha signat un decret, amb data 30 de novembre, ordenant la formació d'un cos del partit nacional-socialista instruíts en l'exèrcit aeri, disposats a posar-se a la disposició del partit per a formar part del cos d'aviació nacional-socialista. — Fabra.

EL CONFLICTE ENTRE XINA I EL JAPÓ

La dimissió de Xang-Kai-Shek

Xang-Hai, 14. — La dimissió de Xang-Kai-Shek ha causat enorme sensació. La crisi sembla que ha estat imposada pel grup cantonès, del qual forma part Wan-Hing-Wei, membre veterà del Kuo-Min-Tang.

El grup de Canton ha aprofitat el descontent causat per la resolució de la Societat de Nacions. Els estudiants i partidaris de l'ala esquerra del Kuo-Min-Tang han anat molt en la dimissió de Xang-Kai-Shek, contra el qual, de feia temps, havien organitzat una sèria campanya per les seves tendències moderades davant els japonesos. — Fabra.

Hi haurà nous canvis al Govern xinès

Xang-Hai, 14. — Ha dimès el president de la República, mariscal Xang-Kai-Shek. La seva dimissió ha estat acceptada.

Hom creu que el gabinet serà objecte d'importantes modificacions. Entre elles s'espera un canvi en el Ministeri d'Hisenda. — Fabra.

Els japonesos ajornen l'últimàtum a Xang-Sue-Liang

Toquio, 14. — Per considerar imminent la caiguda del mariscal Xang-Sue-Liang i el Govern de Xinxow, les autoritats militars japoneses sembla que han decidit ajornar la trameta del projectat ultimàtum contra aquell fins a fi d'any, a menys que les notícies de la pròxima retirada de Xang-Sue-Liang resultin sense confirmació. — Fabra.

L'ELECCIO DE PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Un telegrama del President de la República Francesa

París, 14. — Tan aviat com hagué notícia de l'elecció del senyor Alcalá Zamora per a la Presidència de la República, el cap de l'Estat francès, senyor Doumer, va trametre el següent telegrama:

"Massament amb viva satisfacció de l'elecció de Vuescència per a la Presidència de la República Espanyola pels sufragis de l'Assemblea Constituent.

Tinc interès a felicitar-vos per la prova d'alta confiança que us ha donat la nació, i expressar-vos amb aquest motiu els meus sincers desigs a favor de la prosperitat d'Espanya i de l'estranyament dels tradicionals laços d'amistat que uneixen els nostres dos països, així com també per la vostra felicitat personal."

Detenció de 50 nacional-socialistes

Hamburg, 14. — En una petita població propera a aquesta capital la policia ha detingut 50 nacional-socialistes, que prenen part en una manifestació lluit uniformes. — Fabra.

Brunning rep els representants de les organitzacions obreres

Berlín, 14. — Els representants de tres grans organitzacions sindicals obreres i d'organitzacions de funcionaris han estat rebuts aquesta tarda pel canceller senyor Brüning.

En l'entrevista s'ha tractat dels mètodes que han d'emprar-se per evitar els conflictes entre obrers i funcionaris en el que es refereix a l'aplicació de les mesures encaminades a disminuir els salaris i a fer pressió sobre els preus. — Fabra.

Es autoritzada la publicació d'un periòdic comunista

Berlín, 14. — El prefecte de policia ha autoritzat la publicació a partir d'avui del periòdic "Bandera de l'Imperi", comunista, que fou suspès fins al dia 17 del corrent. — Fabra.

Una manifestació comunista

Hamburg, 14. — La policia ha hagut d'intervenir enèrgicament per dissoldre a la Plaça Major d'aquesta capital una manifestació organitzada pels comunistes.

A conseqüència de les topades entre la policia i les manifestants hi ha hagut un mort i nombrosos ferits. — Fabra.

Represa d'activitats

Toquio, 14. L'Agència Renzo publica el següent telegrama de Mukden: Així que els agregats militars estrangers arribaren a Xin-Now, les tropes xineses es retiraren a l'est del riu Liao, a fi de donar els visitants la impressió que Xina seguia una política sense resistència, però així que els esmentats agregats s'allunyaren del dit territori, els xinesos reprengueren llur activitat. — Fabra.

Un combat

Toquio, 14. — Comuniquen de Mukden a l'Agència Renzo que un grup de seixanta guerrillers xinesos ha tirat un destacament japonès que realitzava servei de patrulla al districte de Xu-Liao-Ho, entaulant-se un seriós combat, del qual resultaren dos japonesos morts i un ferit.

Després de tres hores de combat, l'arribada de reforços japonesos féu fugir els xinesos. — Fabra.

Xang-Kai-Shek conserva el càrrec de generalíssim

Pequín, 14. — El mariscal Xang-Kai-Shek, conservador del lloc de generalíssim amb la feietura, de 300.000 homes.

Hom creu que les funcions de president de Govern nacional, de les quals Xang-Kai-Shek es desprèn, seran exercides temporalment per Lin-shau, membre del Comitè Central, sota la inspecció del Kuo-Min-Tang, i en espera de la modificació completa de l'arranjament.

Els elements de Canton dominaren en la constitució del nou Gabinet. — Fabra.

Telegrama del President a l'alcalde de París

París, 14. — El President del Consell municipal de París ha rebut del senyor Alcalá Zamora el següent telegrama en contestació al que li adreçà felicitant-lo per la seva elecció a la Presidència de la República Espanyola:

"Mil gràcies per les felicitacions del Consell municipal que representa la immortal ciutat de tradicions republicanes tan glorioses." — Fabra.

A HOLANDA

El fall del concurs Patxot

La Haya, 14. — Els jutges del Tribunal Internacional senyors Ey-singa i Hurst, en unó del professor català senyor Maspons i Anglèsell, han fallat el concurs Patxot, i han acordat la publicació de l'obra setena de les rebudes, de la qual és autor el doctor Rndolf Laun, Rector de la Universitat d'Hamburg. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

La ratificació de la moratòria Hoover

Washington, 14. — Oficiosament es diu que si les nacions deutores no poden dimar-se fer front als pagaments que venen en aquella data, no seran advertides d'una manera

oficial com considerades que no fan honor als seus compromisos.

Però, si aquestes nacions avisen oficialment que poden pagar, el Departament d'Estat es reurà en la precisió de formular reserves.

Aquest acord és conseqüència d'un acord no oficial entre l'Administració i els Caps del Senat, i continuarà funcionant en espera de la ratificació de la moratòria Hoover, que no pot tenir lluc abans del dia 15 de desembre. — Fabra.

Washington, 14. — Dijous vinent serà presentada a la Cambra de representants el projecte de llei relativa a la ratificació de la moratòria Hoover.

Es creu que el Senat aproparà el dit projecte abans de les vacances de Nadal. — Fabra.

L'ambient és favorable a la ratificació de la moratòria

Washington, 14. — El Govern continua els seus esforços amb objecte d'arribar a una ratificació el més ràpida possible de la moratòria del president, senyor Hoover.

Aquesta no sembla amenaçada ja que 68 senadors i 276 membres de la Cambra de representants s'han compromès a votar en el seu favor.

Es evident que la Cambra es mostrarà amb una atmosfera més favorable quan les circumstàncies ho permetin. — Fabra.

A L'INDIA

Dues dones cometen un atemptat polític

Nova Delhi (Índia), 14. — El magistrat del districte de Tipperary a Bengal, ha estat mort a tres per dues dones bengalies, que han estat detingudes.

A l'atemptat se li atribueix caràcter polític. Es la primera vegada que a l'Índia les dones juguen un paper actiu en els atemptats organitzats pels elements terroristes indis.

Fins ara el seu paper s'havia limitat al de còmplices com fou el cas quan l'atemptat contra el tren del virrei. — Fabra.

AL PERU

Es perseguirà l'ex-president Leguía

Nova York, 14. — Comuniquen de Lima a l'Associated Press que el Parlament peruà ha votat una resolució encaminada a perseguir judicialment l'ex-president senyor Leguía, i a altres diverses persones, pel delictes d'alta traïció.

La principal inculpció que se li dirigeix és haver abandonat la direcció dels ferrocarrils peruans a mans de capitalistes estrangers. — Fabra.

A ANGLATERRA

Tres delegats birmans a la Conferència de la Taula Rodona es retiren

Londres, 14. — Tres delegats de la Conferència birmana de la Taula Rodona han evacuat el saló de sessions quan se celebraven les deliberacions, com a protesta contra el projecte del Govern anglès, que no consideren satisfactori la concessió d'un Govern autònom a Birmània.

Els esmentats delegats han dit que representen els elements avançats de la política birmana i que demanen un complet i immediat Govern responsable sen-

se el qual, diuen, la separació de Birmània de l'Índia, en les circumstàncies actuals, seria una greu amenaça per a l'esdevinidor de Birmània. — Fabra.

AL JAPÓ

Es prohibida l'exportació d'or

Toquio, 14. — L'exportació d'or ha quedat prohibida al Japó a partir del dia d'avui. — Fabra.

La cartera d'Afers Estrangers

Toquio, 14. — El senyor Inukai s'encarregarà també de la cartera d'Afers Estrangers. Es creu que serà provisionalment, fins que torni de París el senyor Yoshizawa, el qual sembla que acceptarà la dita cartera. — Fabra.

Dimissions

Toquio, 14. — El senyor Adachi, ex-ministre de l'Interior, ha presentat la dimissió com a membre del partit Minseit.

Dues personalitats més del partit també han dimès. — Fabra.

A ITALIA

Detenció d'un pintor antifeixista

Roma, 14. — L'Agència Stefani anuncia que el dia 3 de l'actual fou detingut a l'estació de Domodossola un pintor anomenat Mazochini, de Milà, que procedia de París.

En ésser registrat, li foren trobades boies explosives i material per a la fabricació de bombes.

Interrogat, el delinqüent confessà que havia rebut aquest material d'un representant de la Concentració antifeixista de París i que havia d'èsser-li lliurat a una personalitat que havia d'utilitzar-lo per a portar a cap atemptats terroristes.

La policia ha practicat vuit detencions més. — Fabra.

A L'URUGUAI

Una important visita a l'ex-president de l'Argentina, senyor Alvear

Londres, 14. — Al "Times" li comuniquen de Montevideo que arribaren ahir en aquella capital, procedents de Buenos Aires, un centenar d'afiliats al partit radical argentí, i celebraren una detinguda conferència amb l'ex-president Alvear, que, com és sabut es troba exiliat en aquella ciutat. A la dita entrevista se li concedí gran importància política. — Fabra.

A FRANÇA

Ha mort el doctor Gustau Le Bon

París, 14. — Ha mort el doctor Gustau Le Bon, director de la Biblioteca Filosòfica Científica i autor de nombrosos treballs filosòfics i d'una sèrie d'obres sobre filosofia de les multituds i dels pobles, que tingué gran èxit a tot el món. Tenia 91 anys. Era gran oficial de la Legió d'Honor. — Fabra.

López de Ayala

París, 14. — El senyor López de Ayala, ambaixador d'Espanya a Londres, arribà ahir en avió a les tres de la tarda. — Fabra.

Hotel Municipal de Vendes

Pelayo, 8

SUBHASTA DE QUADROS

Dijous vinent, dia 17, a dos quarts de sis de la tarda, hi figuraran, entre altres, les següents signatures: Humbert, Romà Ribera, Plíxot, Maslora, Serra, Galofre Oller, Belli, Martí Aizina, Fortuny, Vázquez Diaz, Molis, Urgell, Galvey, Balxeres, Ouesas, Torrecasana. Queda oberta l'exposició fins al dia de la subhasta

NOTA: A la subhasta dels dits quadros es partirà del preu de taxació; de no trobar postor, es farà una rebaixa progressiva del 10, 20, 30 % del seu valor, i de no rematar-se, sortiran amb la rebaixa abans concedida successivament en properes subhastes fins a trobar postor.

A BRICS

DE SENYORA

a 11'75 ptes.

DE SENYOR

a 22 ptes.

als Magatzems

EL BARATO

UNA ALTRA OCASIO

Panyets estampats

per a bates i kimonos, a

80

centims

metre

Divendres, dia 18, al

FEMINA

Estrena en FUNCIO BENEFICIA, DE GALA, de l'obra oim del cinema parlat en espanyol

Continua la venda de localitats al FEMINA, d'onze a una, i a PALESTRA, de dotze a dos quarts de dues

Se segueixen admetent direccions de famílies necessitades

Govern Civil Altra vegada

ALLIBERAMENT DELS DETINGUTS GOVERNATIU I DELS SENYORS JUNYENT I ROMA

En compliment de l'indult acordat pel Govern, dissabte foren posats en llibertat vint-i-un presos governatius, entre els quals hi ha Ascaso i albalde-truqui, que, com es recordarà, foren detinguts en unió de Pere Aubí i Emilio López, al carrer de Vila i Vilà.

Aquests dos darrers no han estat posats en llibertat per haver quedat a disposició dels jutjats que instrueixen sumari contra ells per altres causes.

Entre els alliberats també hi ha el significat militant de la Confederació Artur Perera i Amador Chao.

També fou concedida la llibertat al director de "El Correo Catalán", senyor Miguel Junyent, i l'ex-regidor tradicionalista senyor Roma, que foren detinguts amb motiu de la carlinada el dia de la Puríssima, davant el Círcol Tradicionalista.

El governador civil digné ahir al migdia als periodistes que havien estat posats en llibertat així com tots aquells que ho estaven per disposició de la Llei de Defensa de la República, sense perjudici de les sancions que els imposi el ministre de la Governació.

UN TELEGRAMA CIRCULAR DEL

MINISTRE DE LA GOVERNACIO

En rebre ahir al migdia el governador civil els periodistes, els va dir que havia rebut el telegrama protocolari que el ministre de la Governació dirigí a tots els governadors civils comunicant-los que continuïn en llurs llocs per tal de garantir l'ordre públic.

LA ORISI MINISTERIAL

Al vespre, els periodistes no vègrem el governador per trobar-se absent.

El seu secretari digné que de Madrid s'havien limitat a dir que el senyor Azana no donaria a conèixer la llista oficial del nou ministeri fins al vespre.

MULTES A UN ESTABLIMENT PER JUGAR-S'HI ALS PROHIBITS

La policia sorprenégué una partida de set i mig al Bar Canid, situat al carrer del Dos de Maig.

Foren detinguts el propietari de l'establiment, el crupier i els jugadors, que sumaven catortze.

El cap de Policia imposà una multa de 500 pessetes al propietari del bar, 200 a l'individu que feia de crupier i 25 a cadascun dels jugadors.

merc 5 del carrer de la Palma de Sant Just, on hi ha una botiga, féu explosió un petard que causà molta alarma entre el veïnat.

Signoren els propòsits que poguessin tenir els autors d'aquest atemptat.

AVUI ES PUBLICARÀ EL REGLAMENT DEL PORT

El senyor Anguera de Sojo anuncia als periodistes que avui es publicaria el reglament que ha de fixar normes per al treball al port.

VISITA D'ESTUDIANTS LLEVANTINS

Visit el governador civil una Comissió d'estudiants de la Facultat de Dret de la Universitat de Múrcia, que li lliurà una salutació que adreçen als estudiants catalans i a Catalunya.

També li feren lliurament d'una salutació del governador civil d'aquella població.

Studio Cinaes

(KURBAAL)

Presenta

dissabte, 19 de desembre de 1931,

a les 8, en

SSSSIO UNICA

Dos films de P. Chenal:

"BATIR"

"ARCHITECTURE"

Una producció "avant-guerre"

"CORDA - FRATES"

Un film de G. W. Pabst

"KAMERADSCHAF"

(La tragèdia de la mina)

Producció NERO-FILM, Berlín

Despatx de localitats, sense recarrec,

al KURBAAL, tots els dies, de 5 a 7

Un automòbil s'estimba en un precipici de vint-i-cinc metres de fondària

Dos germans, molt coneguts a Terrassa, foren víctimes d'un greu accident automobilístic, que causà la mort a un i ferdes greus a l'altre.

L'accident ocorregué en el quilòmetre 4'900 de la carretera de Manresa, passat el pont del ferrocarril de l'estació d'Olesa, i, segons sembla, fou degut a què per no atropellar un carro que venia en direcció contrària, el jove que guiava l'automòbil féu un fals viratge, es precipità per un precipici que té una alçada de 25 metres.

Els ocupants del cotxe, Antoni i Domènec Colomer, resultaren greument ferits. Traslladats seguidament al poble de Vacarisses, foren assistits a casa de l'alcalde i curats de primera intenció pel metge de Mo-nistrol i després conduïts a la clínica de l'Assegurança Terrassenc, d'aquesta ciutat, on morí el jove Antoni al cap de pocs moments d'haver-hi ingressat.

El seu germà, al qual se li apreciaren diverses ferides, amb probable fractura de la clavícula, fou traslladat al domicili dels seus pares.

IMPERMEABLES
PASCEU GRACIA 81
FABRICA FERNANDO IG - CORREIA 16

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

Exposició de pintures de J. Segimon

Primer Saló Independent

Fins al dia 19 de l'actual

ALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 818

MARIA PRESER - Dibutxos

A. BOSCH - Pintura

J. GIL - " "

OCHOA - " "

OLIVER - " "

Fins al 25 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84

J. MERCADER - Pintura

Fins al 18 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 86

Mobles i objectes d'art, lamparres i

vidres de Murano

Pintures

d'Albert Junyent

Exposició de pintura moderna

SALA BARCINO

V. GARCIA BIRON

RANBLA CATALUNYA, 28

MARTI GARCÉS - Pintura

Fins al 18 actual

SALA BADRINAS

Mobles moderns

Diagonals, 400

Ramon Soler

Del 5 al 25 de desembre 1931

EL MES CONEGUT ARREU DEL MON...
WHISKY ESCOCÈS
JOHNNIE WALKER
Nasqué l'any 1820—
i segueix més temps que mai

PRECINTE ROIO: Classe Superior
PRECINTE NEORE: Qualitat extra de
12 anys edat

El dividend és el resultat de l'exercici 1931. El dividend es farà efectiu en pesetes al canvi de l'or en el dia del pagament, quedant facultats els tenedors estrangers per optar per percebre el pagament de llurs dividends en abans indicats, altres divises equivalents.

Per a calcular l'equivalència de les pesetes o es prendrà com a base la paritat de 5'18 pesetes per dollar i el canvi que en relació amb el dollar tingui el dia del pagament la moneda amb la qual es faci efectiu el dividend.

Per a percebre el dividend efectiu, els senyors accionistes hauran de presentar, a partir del dia 21 de desembre de 1931, el cupó número 21 de les accions d'aquesta Companyia, a qualsevol dels Bancs a continuació indicats:

Madrid: Banc Espanyol de Crèdit, Banc Urquijo i Banc de Biscaia.

Barcelona: Societat Anònima d'Amis-Garí.

Bilbao: Banc de Biscaia.

Brussel·les: Banque de Bruxelles i Cassel & Cie.

Luxemburg: Banque Internationale de Luxembourg.

Amsterdam: Nederlandsche Handels Maatschappij N.V., Mendelssohn & Co. Amsterdam.

Frankfurt s/M: Deutsche and Disconto Gesellschaft.

Zürich i altres places suïsses: Credit Suisse.

Nova York: Guaranty Trust Co. Buenos Aires: Oficinas de la Companyia.

Madrid, 10 de desembre de 1931. — Vist i plau: El president, Francesc d'A. Cambó. — El secretari, M. Vidal i Guadalupe.

COMPANIA GENERAL D'ASFALT I PORTLAND "ASLAND"

El dia 22 de l'actual, a les deu del matí, tindrà lloc, a les oficines d'aquesta Societat, Passeig de Gràcia, núm. 15, principal, l'aportació per sortida, amb intervenció de notari públic, de 150 obligacions hipotecàries Villaluenga 6 per 100, o sigui de les emeses per aquesta Companyia a 11 de febrer de 1926.

Podran assistir al dit acte els senyors que acreditin possessió d'obligacions de la dita emissió.

Barcelona, 14 de desembre de 1931. — El secretari general, E. Moliné i Bragades.

TRANVIES DE BARCELONA S. A.

De conformitat amb el que prescriuen els articles 22 i 26 dels Estatuts, i per acord del Consell d'Administració, els senyors accionistes són convocats a junta general extraordinària, que se celebrarà al domicili social, Ronda de Sant Pau, 43, Barcelona, el dia 29 dels corrents, a les onze del matí, per deliberar i resoldre sobre l'ordre del dia següent:

1.º Del resultat econòmic de l'exercici en curs.

2.º Del problema de les tarifes de les línies de ferrocarril, en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

3.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

4.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

5.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

6.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

7.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

8.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

9.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

10.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

11.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

12.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

13.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

14.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

15.º Resolució a adoptar en relació amb la situació financera de la Societat i de l'augment imposat a les seves despeses d'exploatació.

Informació política

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

Constitució del Casal Catalanista Republicà del Poblet

Dimenge, a les onze del matí, tindrà lloc l'anunciada junta general de Constitució d'aquesta entitat, a la qual assistiran bon nombre de socis.

Fora legítims, i aprovats per unanimitat, els estatuts redactats per la Comissió Executiva. A continuació, i per aclamació, fou elegida la Junta directiva següent:

President, Enric Pené, i Martí; vice-president, Jaume Mestre i Fossas; secretari, Josep Cardona; vice-secretari, Pere Blanxard; tresorer, Francesc Casanoves; comptador, Jacint Talarn; vocals: Fortunat Fontana, Joan Alemany i Narcís Caño.

Acabada la Junta general de Constitució, la directiva es reuní per a prendre possessió dels càrrecs i designar els socis que formaran part de les Comissions Permanents, les quals quedaran constituïdes com següent:

Política: Enric Pené, Jaume Mestre, Josep Camí, Jaume Creus i J. Costa; Cultura: Fortunat Fontana, J. Coll, Joan Casanoves i J. Cardona; Gestions Urbanes: J. Alemany, J. Mora, F. Ala, J. Esposa, i A. Vilator; Esports: Narcís Caño, Manuel Oro, M. Llaurà, J. Forriyres i J. Homs.

Sacordà cursar els telegrams següents:

Al senyor Alcalde Zamora: "En constituir-se el Casal Catalanista Republicà del Poblet ens honorem a felicitar el president de la República Espanyola, i esperem que, durant la seva actuació, Catalunya veurà realitzats els seus ideals autonòmics."

Al senyor Lluís Nicolau d'Oller: "Casal Catalanista Republicà del Poblet, en veure a la lluita, saluda l'honorable president del Consell directiu del nostre Partit."

Constitució d'Acció Catalana Republicana del Guinardó

Tal com anunciarem, dimenge al matí se celebrà una reunió en la qual els nostres amics del Guinardó procediren a constituir l'entitat d'Acció Catalana Republicana, de l'esmentada barriada.

Enmig de gran entusiasme s'acordà nomenar la junta provisional, que tindrà cura de l'organització definitiva:

President, Dr. Carles Tarrés, vice-president, Ramon Feliu; secretari, Narcís Planes; vocals: Mateu Ribes, Enric Sanja, Emili Albinyana, Valentí Roca i Josep Llofriu.

El local social queda, de moment, instal·lat al local de "La Bohèmia", Ronda l'Alcalde, 30, on, de nou a deu del vespre, els dies feiners, i d'onze a una del matí els dies festius, hi haurà una delegació de la junta per a atendre tots els que es vulguin inscriure a les llistes de la nova entitat.

Ateneu Gracienc d'Acció Catalana

Avui, dimarts, a les deu del vespre, l'Ateneu Català Republicà del districte sisè farà una visita col·lectiva a l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana, en la qual l'acompanyaran molts elements de les entitats adherides al partit dels altres districtes, per tal d'establir les línies d'amistat i bona companyia entre els seus afiliats.

El Consell de Govern de l'Ateneu Gracienc inicia als seus socis a l'esmentat acte, i tindrà amb gust llur assistència, per tal de rebre dimicte els amics dels altres districtes de la ciutat.

J. Tomàs i Piera a Badalona

Organitzat pel "Centre Catalanista" de Badalona el senyor J. Tomàs i Piera donarà una conferència al local d'aquesta entitat, avui, dimarts, a dos quarts de deu del vespre, en la qual desenvoluparà el tema: "Les possibilitats de Catalunya".

A l'Agrupació Cultural Icària

L'Agrupació Cultural Icària ha organitzat per a demà, dimecres, una conferència a càrrec del senyor J. Tomàs i Piera sobre el tema: "El futur de Catalunya".

Miting a Tordera

Avui, dimarts, a les deu del vespre, tindrà lloc, al local de la societat "L'Amistat", el miting anunciat, en el qual prengueren part els senyors Tomàs i Piera, del Consell directiu del Partit; Josep Panyet, Marius Anglada i Miquel Gil.

Fou la presentació dels oradors, per indisposició del president, el secretari de l'entitat, senyor Josep Mates, al qual acompanyaven els senyors J. Sagrera i E. Tomàs, alcalde i jutge de la vila de Tordera, amb el nostre corresponent senyor Puig.

En Miquel Gil evocà En Prat de la Ribera i remarca el contrast entre

què camen alguns dels homes que governen, envers els obrers, en demanar que l'Ajuntament de Barcelona no pagui el cupó, sense adonar-se que els obrers seran els primers perjudicats, puix que totes les Germandats de Catalunya tenen tots o gran part de llurs fons en paper del Municipi de Barcelona. Fa una crida als treballadors perquè acceptin la cordialitat que el P. C. R. els brinda.

A continuació parla el senyor Marius Anglada, que dirigeix una salutació als catalanistes de Tordera; fa història del catalanisme durant la Dictadura, i demana que es fixin amb els homes que els demanen el vot, que no siguin els que aguantaven la monarquia.

A continuació parla el senyor Panyet; els diu que de la manera que els pobles es pugnin curar del caciquisme és actualment en política; d'ara endavant, com més catalanistes i liberals siguin, menys podrà el caciquisme amb vocalitres. Prega a les entitats locals que ajudin a la implantació de l'Estatut, votant homes que els convinguin de tota la vida amb el mèrit ideal. Fa història d'Acció Catalana Republicana des de la seva constitució, passant per l'assemblea de Montjuïc fins al pacte de Sant Sebastià.

En aixecar-se a parlar el senyor Tomàs i Piera, és saludat amb llargs aplaudiments. Explica el que fou el famós pacte de Sant Sebastià, que donà pas a la República i engendrà la revolució, i, junt amb la sang dels màrtirs de Jaca, fou el pedestal on s'aixecà el temple de la Democràcia i la Llibertat: La República. Parla dels homes que componen el Govern, i els compara amb altres anteriors, posant de manifest la diferència d'ideals dels uns als altres. Diu que tot ha canviat, admet aquells radicals que llur gust era anar contra Catalunya i reconeixen la personalitat catalana, que tanques vegades havien negat. Explica el programa del partit, i escolta, en acabar, una llarga ovació.

Per la Federació de Jovenuts del Partit Catalanista Republicà

Es fa avinent a totes les Jovenuts o entitats adherides al Partit Catalanista Republicà que tinguin en projecte constituir-ne alguna, que el vinent dimenge, dia 20, a dos quarts d'onze del matí, se celebrà, a l'estatge de la Jovenut Catalanista Republicana, Cortes Catalanes, segons principal, la reunió de delegats, preparatòria per a la immediata constitució de la Federació.

Amb En Franco ja són dos

El senyor Serra Moret — com el comandant Franco — no va voler el senyor Alcalde Zamora per a la Presidència de la República.

En un interviu publicat a "La Rambla" explica el per què de la seva actitud.

En reproduïm els punts principals:

"El dia que les Cortes Constituent velen el text definitiu de la Constitució de la República Espanyola esaven absents de la Cambra, següent una conducta en certa manera lògica, els diputats del grup anomenat agrari i els bascos navarresos. Estaven absents també aquells que s'havien portat el luxe de discutir tots els articles de la Constitució, com els regionalistes catalans i el famós Rojo Villanova que fins al darrer moment va voler fer observacions i cemenes al text que havia de votar-se."

L'endemà, a l'hora de votar el President de la República, hi havia a la Cambra una nodrida representació dels grups desertors. Llur presència en aquells moments tenia la mateixa significació que l'absència del dia abans. Anaven a fer expressa i formal manifestació de catalanisme, entenent per catalanisme no tan sols l'adhésió a una doctrina teològica i abstracta, sinó l'adhésió a un sistema i a una mica en oposició als principis que, en forma encara tímida i lleu, recull la Constitució que acaba d'aprovar-se. La gent que representa el privilegi econòmic, les jerarquies socials, el domini eclesiàstic, el dret públic limitat a les escavalleries d'uns quants, enfeneien que, tan afirmatiu com llur ostensible apartament de la Constitució promulgada, era l'acte de votar per la Presidència de la Jove República a un home que fa ostentació de la seva inalterable fidelitat als preceptes de la religió catòlica.

Crec sincerament que tenien raó, i per això no vaig voler Alcalde Zamora. Aquest home, mereixedor de tots els respectes, que ha dissenyat en ús del seu perfecte dret diversos articles de la Constitució, que ha votat la Constitució i que ha promès complir-la i fer-la complir, és digne de la meua confiança. I haurà trobat, segurament, dintre del seu esperit exultant els elements necessaris per a harmonitzar el seu deure de primer ciutadà de la Repu-

blica amb la submissió als manaments dels que tenen el monopoli absolut i indiscutible d'interpretar la doctrina i dictar normes morals i civils a tot el ramat de la Santa Mare Església. Ell tindrà una concepció particular, molt elevada, de la lluita secular que ha sostingut el poble espanyol per a lluitar-se d'una opressió que ha deformat la seva imatge, que li ha llevat tota agilitat, que li ha fet pensar en el paradís de la democràcia amb una il·lusió més intensa que la del paradís celestial. Ell haurà resolt per ell mateix la tragèdia del creient que no pot creure perquè la flama religiosa que el devora l'allunya de l'Església i perquè la veu divina que interiorment li parla li diu que la més alta victòria de l'esperit és abatre la falsa pompa que priva de veure la glòria de Déu.

Ell ho haurà resolt per ell mateix, però en el panorama polític espanyol les forces de dreta s'apunten el primer triomf del 14 d'abril engà. Alcalde Zamora és catòlic, i el pecat de votar la Constitució rep, com molts pecats que els catòlics cometen, un mal necessari. Enfront de l'allau laicista que s'ha aplegat a vèncer l'Església única i universal a la categoria de les altres donant-li encara un termini perquè abandoni una part dels seus privilegis i tractant-la amb una consideració que no serà en cap moment corresposta, el fet que per a primer President s'hagi hagut de recórrer a un catòlic fervent i disciplinat, indica que els valors reals i permanents són ací i que la República, com la Monarquia, no pot viure sense l'ombra protectora de la Roma eterna i que aquestes desviacions d'avui, com les de trenta anys enrera a França, són com les desviacions de la joventut que totes acaben bé i a l'hora oportuna tothom carca i riu i el perdó de la Mare comprensiva i generosa.

Tant és així, que la començament a perdonar-nos des d'ara. El discurs del Nunci apostòlic en la recepció diplomàtica del nostre President, és d'un proteccionisme entenedor i d'una precacitat imperdonable. Jo el presentia. Sabia que li hi ha unes forces que no es donen mai per vençudes, que aplofen totes les contingències, totes les distraccions, totes les toleràncies. Fideles sentinelles, guardadors d'un patrimoni quantiosíssim, vetllen el seu tresor, al qual els homes liberals, els desposseïts, no poden fer altra cosa que dirigir-li esguards de rebuïança i d'indignitat. Quan, per atzar de la història, el tresor cau a les nostres mans, el menyspreu més pregon i la difamació més odiosa ens el fan escapar dels dits. Per això, quan en el Parlament espanyol es pronuncien oracions patètiques contra el poder de l'Església i hi havia un ignorant tornej per a pronunciar la frase més atrevida i expressar el concepte més demòlic de la llarga història del catolicisme espanyol, jo callava perquè esperava que tot acabaria bé i que, finalment, es votaria per President un catòlic.

Ha estat així. Però si en el Parlament hi ha un nombre de diputats que no han votat la Constitució i han votat Alcalde Zamora, també hi ha nombre de diputats que no han votat Alcalde Zamora i han votat la Constitució. Perquè encara que la Constitució no sigui una obra perfecta, és l'expressió d'un bon desig per a obrir al poble espanyol les portes del progrés i de la llibertat, i encara que Alcalde Zamora sigui personalment estimable i lingüísticament perfecte, no té dret al meu vot perquè els que més esperen d'ell són els elements enemics de la llibertat, i cap d'ells hauria transigit a votar un dels nostres, un que, sense perseguir-los ni privar-los de cap dret, no ofereix la perspectiva d'una rehabilitació, d'una tornada més o menys pròxima a l'absoluta situació dels temps de la Monarquia.

En política, mol cusp pest, hem de considerar l'actitud dels altres com una indicació del que ens cal fer. Som lluny encara dels temps promesos pels oracles del liberalisme en què podríem votar un catòlic sense cap recança, perquè el sentiment de convivència civil s'hauria imposat per damunt de les aberracions partidistes. Ara, no. Dies passats va morir el regidor de Barcelona senyor Vallverdú. Uns regidors catòlics, complint un deure elemental de companyerisme, es presentaren a l'acte de l'enterrament; però, segons diu la premsa, en absentar-se que l'enterrament havia d'ésser civil, es retiraren. Per a ells, el dogma està per damunt de la societat, i, encara més, està contra la societat, car voluntàriament

s'aparten de la vida comuna, de la vida civil, de la llei general que a tots ens empara i ens iguala. Per a ells, el món està dividit en dues parts inconfusibles en el terreny humà: catòlics i no catòlics. Per a ells la pa uspiritual no és possible, perquè són enemics en tots els ordres, fins després de la mort, dels que no pensen com ells. Per això no els puc votar. Reconec que hi ha catòlics que són al mateix temps persones civilitzades i dignes de viure amb els que no són catòlics. Indubtablement el nou President de la República és una d'elles; però davant de la universalitat d'una conducta, enfront d'una actitud sistemàtica, combativa i perlloradora, hom ha de convenir que votar un catòlic, ara com ara, és arriscar-se massa."

Ventosa i Calvell a Barcelona

Després de llarga absència de la nostra ciutat i d'Espanya, dimenge al migdia arribà a Barcelona, procedent de París, el senyor Joan Ventosa i Calvell.

El senyor Ventosa no havia estat a Barcelona des de la caiguda del Gabinet Berenguer, del qual ell havia format part.

Parlant amb els seus amics, el senyor Ventosa digué que venia molt animat i disposat a reprendre la seva vida ordinària, tant en el terreny privat com en el polític.

El "D. I. C.", recollit

El darrer número del "D. I. C.", aparegut dissabte, fou recollit per ordre governativa.

Miting catalanista a Gavà

Organitzat per les entitats Jovenut Socialista Catalana Patria Nova, Jovenut Catalanista La Coronela, La Barricada i el grup "L'Intransigent", se celebrà dimenge, a Gavà, un acte d'afirmació catalanista i d'homenatge a la memòria del doctor Martí Julià.

Amb l'objecte de prendre part en aquest acte, les entitats esmentades es reuniren, amb llurs respectius banderes, al baixador del Passeig de Gràcia, a un quart de deu del matí, per prendre el tren en direcció a Gavà.

Primerament tingué lloc el miting d'afirmació catalanista, en el qual prengueren part Domènec Latorre i Soler, Pauli Ruensa i Oliva, Antoni Fernández Vidal, Jacint Guinard, Riu i Planes, Grau i Ros i Ramon Duran, que foren molt aplaudits.

A continuació, i amb assistència de l'Ajuntament de Gavà, va procedir-se a la inauguració de la làpida que dona el nom del doctor Martí Julià al carrer que fins ara s'anomenava de Santa Teresa.

L'acte, al qual s'hi associà tot el poble de Gavà, acabà prop de les dues de la tarda. Immediatament tornaren a Barcelona els elements de les entitats organitzadores.

Per un nou Cens Electoral

Convocats pel senyor Jacint Vega i March, secretari de la Generalitat de Catalunya, es reuniren ahir al seu despatx els senyors Ferran Aguiló, Emeteri Palma, Jaume Patxot i Josep Risch, secretaris polítics, respectivament, de la Lliga Regionalista, Partit Republicà Radical, Acció Catalana i Esquerra Republicana de Catalunya, signants d'una sol·licitud al President de la Generalitat, suggerint-li la idea de confeccionar ràpidament un Cens Electoral per a les eleccions de diputats a Cortes de Catalunya i el procediment per a la seva confecció.

El senyor Vega els llegí una carta que el senyor Honorat de Castro, director de l'Institut Geogràfic i Estadístic, al qual el senyor Amadeu Hurtado, per encàrrec del senyor Macià, havia donat compte de la col·lecció dels secretaris polítics, fent present les dificultats a vèncer per a tal objecte i proposant-los la celebració d'una reunió a la qual hi assistiria el senyor Castro per aclarir les dificultats esmentades, especialment les de la concessió del vot de la dona, les de temps i altres relacionats amb el text de l'Estatut.

Els reunits, després d'un canvi d'impressions, sol·licitaren que el senyor Vega i March escrivís al senyor Castro acceptant la idea d'una reunió amb assistència del dit senyor, reunió que haurà de celebrar-se quan més aviat millor.

Les dues banderes

Copiem de "La Rambla": "Divendres a la nit, en la sessió de la festa nacional per l'elecció del President de la República, un diari català parlava — és de suposar que per inadvertència — de banderes "nacionals i catalanes".

No sabem quin deus és la nació dels joves i editors d'aquell

collega, perquè fins ara era habitual en la nostra premsa de parlar de banderes nacionals referint-se únicament a la catalana. L'altra era anomenada — amb tot el respecte, amb tot l'amor, però també amb més propietat — bandera de la República, bandera espanyola o bandera federal, però mai nacional dels catalans.

Mai poden ésser heralds de les aspiracions catalanes aquells que desconeixen llur pàtria com a nació. Catalunya és la Pàtria dels catalans, i tots els que en són fills han de saber conèixer-la per mare.

Infelícis d'aquells que no reconeixen la mare llur! Ni per oblit no és excusable. Freud donaria d'aquest rar oblit una interpretació desoladora."

No cal dir que aquest diari no és LA PUBLICITAT.

Agrupació Catalans d'Amèrica

Debut a què tampoc fou possible, per la quantitat d'esmenes presentades, acabar dimenge la discussió dels Estatuts de l'entitat, el secretari de la dita Agrupació ens comunica que tem avinent l'acord per reprendre-la dissabte que ve, a les nou de la vetlla i al mateix lloc.

PALESTRA

Evolució de l'antiga Generalitat de Catalunya

Dimarts, dia 15, a les vuit del vespre, tindrà lloc a "Palestra" (Corts Catalanes, 592, pral.) la conferència a càrrec de N'Enric Cubas; i tractarà de l'evolució de l'antiga Generalitat de Catalunya.

Aquesta conferència és la primera del cicle que sobre la Generalitat de Catalunya, "Palestra" adreça especialment als joves catalans perquè coneguin l'origen i la situació de la nostra institució cabdal.

Periòdic nou

S'anuncia la propera aparició a la Barceloneta d'un periòdic escrit en català i adherit al partit Unió Democràtica del Treball (Esquerra Obrera Nacional).

Miting revisionista a Vic

Dimenge va tenir lloc a la plaça de toros de Vic un miting revisionista titulat "miting social cultural". A Barcelona s'havia parlat molt d'aquest miting. Era, després del miting de Burgos, el primer de la nova campanya revisionista. Semblava que havia d'haver-hi incidents. El miting no va tenir importància ni per la gent que va assistir-hi ni pel que varen dir els oradors.

Era ben ple a la banda de sol. A l'ombra, que era una veritable nevada, hi havia comoditats persones. Varen parlar els senyors Traveria, Soler, Gil i Gil Robles. La "vedette", el senyor Gil Robles, fou molt aplaudit al final de molts paràgrafs, i molt poc en acabar el discurs. Un capellà que era a la tribuna va donar un visca al diputat "cavernícola". Gil Robles va fer un discurs contra la Constitució, un discurs fort, sense cap interès, i consti que no exagerem. No obstant seria exagerat dir que va fer un discurs antirepublicà.

Varen anar-hi, des de Barcelona, alguns requerits amb bona. Això donava un cert caràcter al miting. També era una nota característica que davant de la plaça es veïessin una vintena d'automòbils de Barcelona amb escuts nobiliaris. Es deia que hi havia l'ex-governador de Barcelona senyor Desnjos.

Es realment curios que es pugui fer un miting catòlic—encara que catòlic

canulat—amb una "vedette" de l'entorn castellana a la catalaníssima ciutat de Vic, on hi ha hagut sempre un mite tan localista que de tan vigatà que se sent gairebé no gosa dir-se català.

MARCS - GRAVATS

JOAN SERRA

Canuda, 33 Telèfon 17807

Noticiari

S'anuncien les conferències que la diputada a Cortes senyoreta Clara Campomanor i el vice-president del Congrés i cap de la minoria parlamentària senyor Joan Castriello Santos pronunciaran al Circol Republicà de Barcelona (Porta-ferrissa, núm. 28, principal), a les nits de dissabte i diumenge vinent, respectivament.

La senyoreta Campomanor dissertarà sobre el tema "La mujer y la República", i el senyor Castriello sobre "El proceso de la Democracia en relación al momento político".

L'assistència a ambdues conferències serà per rigorosa invitació.

— Amb motiu de complir-se el primer aniversari dels fusellaments dels capitans Galán i García Hernández, el Circol Republicà de Barcelona (Porta-ferrissa, 82, pral.) envia a Osea per tal que fossin col·locats sobre les tombes dels dits capitans dos magnífics pensaments.

També cursà el Circol Republicà de Barcelona sengles telegrams a les senyores mares de Fermín Galán i vi-dua de García Hernández.

— L'Agrupació Femenina Angela López de Ayala, representada per les senyores Valenzuela i Vialta, acompanyades de les representacions de la Jovenut Federal del Districte V, l'Estat Federal i Comitès Democràtics Federals del Districte I V i IX d'aquesta ciutat estigueren el diumenge, a les dotze del migdia, a la plaça de Pi i Margall, cruïlla del Passeig de Gràcia i Avinguda del 14 d'Abriu, per col·locar garlandes de flors a la tanca del monument que ha d'erigir-se al pàrqu de l'edifici federalisme hispànic.

— Els amics de Pi i Margall han organitzat un miting al Centre de Jovenut Radical, Lluna, 14, primer, el dimecres, dia 16, a les deu de la vetlla, per demanar l'erecció del monument al pàrqu de l'edifici federalisme al lloc adés acordat pel Consistori.

Parlaran les senyores Manuela Tello i Enpar Valenzuela i els senyors Mateu Ruiz, Eduard Batalla, Josep Tarín, Mamel Cabot, Josep Briones, Francesc Godó i Durany i Belera.

— A la segona Assemblea regional celebrada dissabte passat per l'Agrupació Llucrensadora "Ferrer Guàrdia" es donà compte, i fou aprovada, la reforma dels Estatuts en quant es refereix amb les bases d'organització i relació entre si dels nuclis locals amb el central, com a organisme d'enllaç entre tots.

Es va prendre l'acord d'estendre a altres regions l'actuació constitutiva de nuclis adherits, i foren designades a l'efecte delegacions a Aragó i València, les quals tindran cura de preparar la propaganda i divulgació dels fets per als quals s'ha constituït l'Agrupació "Ferrer Guàrdia".

Quant a Catalunya, s'ha acordat la celebració una altra sèrie de mitings i conferències que començarà aquesta mateixa setmana en dos o tres poblacions de les comarques de Lleida. S'anunciarà oportunament els dies en què tindran lloc i els oradors que prendran part als esmentats actes.

Automobilistes

Repareu i afineu els vostres cotxes als tallers especialitzats

ELS ESPORTS

NAUTICA

"CALMAS" VENCEDOR DE LES REGATES DE DIUMENGE

Després d'un dia de vent fort i de la boira, el "Calmas" ha estat el vencedor de les regates de diumenge de la categoria de 300 metres estil lliure.

La nova marca aconseguida és de 4 m. 3 s. 8/10. Així, doncs, el rècord fou batut per a segona, diferència notable, sobretot en aquesta distància, que els nostres nedadors no estan molt entrenats. Ruiz Vilà encara no ha dit la darrera paraula, i és de creure que ben aviat enderrocarà, altra vegada, la marca assolida ahir.

Manolo Valdés va establir el rècord de Biscaya dels 300 metres estil lliure. La seva marca és pot catalogar com a excel·lent, si hom té en compte que l'establí per primera vegada, i sense saber fins allà on podia arribar. Valdés és dels nedadors que més pot confiar la nostra nació.

RESULTATS TÈCNICS

Classificació general

1.-Núm. 59. "Enigma II", motor "Laros", pilotat per "Calmas". Cobri a l'hora de regata 71'861 quilòmetres (rècord).

2.-Núm. 57. "Joky", motor "Laros", pilotat En Joaquim Vilà de la Riva.

3.-Núm. 31. "Mis Bota I", motor "Elto", pilot N'Antoni Rosés Turull.

4.-Núm. 36. "Selop", motor "Laros", pilot N'Ernest Giró Mingullà.

5.-Núm. 53. "Pegaso V", motor "Laros", pilot En Jesús Batilló Boñill.

6.-Núm. 45. "Jauja", motor "Jhonson", pilot En Manel Giró Mingullà.

7.-Núm. 58. "Flamenco", motor "Laros", pilot En Victòria Oliveres de la Riva.

8.-Núm. 61. "Pipo VII", motor "Soriano", pilot N'Ignasi Coll Castells.

9.-Núm. 51. "Pa-Si-Fu II", motor "Elto", pilot En Ricard M. de Urgoiti.

Classificació especial motors 1990

1.-Núm. 31. "Mis Bota I", motor "Elto", pilot N'Antoni Rosés Turull.

2.-Núm. 45. "Jauja", motor "Jhonson", pilot En Manel Giró Mingullà.

3.-Núm. 31. "Pa-Si-Fu II", motor "Elto", pilot En Ricard M. de Urgoiti.

Classificació per equips

1. Equip groc, integrat per "Joky", "Flamenc" i "Mis Bota I".

2. Equip vermell, integrat per "Enigma II", "Pegaso V" i "Pa-Si-Fu II".

3. Equip blanc, integrat per "Selop", "Pipo VII" i "Jauja".

Volta més ràpida

Número 59, Enigma II, de "Calmas", en 2 m. 1 s., a un promedi de 74'380 quilòmetres per hora.

NATACIO

VALERIA RUIZ-VILAR, DEL C. N. BARCELONA VA BATRE EL RECORD DE CATALUNYA I ESPANYA DELS 300 METRES ESTIL LLIU

EL CONCURS D'HIVERN DEL C. N. B.

Diumenge va tenir lloc, a la piscina del C. N. Barcelona, la segona jornada del concurs d'hivern. Va tocar el torn als equips D i E del grup B, equips formats per nedadors que guanyen comencen les lligues esportives barrejats amb nedadors ja coneguts.

La carrera més interessant de l'encontre fou la dels 300 metres estil lliure, en el curs de la qual tant Nadal com Prieto efectuaren una bona carrera, tota plena d'ensuc i nerviositat. La mínima distància que es portaren marca lleugerament la superioritat de Nadal.

Cabrera va efectuar una carrera admirable, aconseguint un temps excel·lent, per ell, i que fa esperar que millorará en altres competicions.

La prova dels 400, fou guanyada per Guardans, un estil bastant perfecte, i ritme fàcil, i que, amb un bon entrenament, fa esperar grans coses.

Els relevaments 4 x 200, fou una carrera sense cap aflicció. La superioritat evident de l'equip E fou pal·lida des del primer nedador que es llançà a l'aigua. El temps que aconseguí, però, no és res de notable.

El partit de water-polo, darrera prova, tampoc no fou res de l'altre món. La igualtat de forces que hi havia sobre el paper, feia preveure un encontre bonic i disputat, però no va ésser així.

Des del primer moment l'equip D es va imposar de manera neta i contundent, go que li valgué la victòria amb el resultat de cinc gols a dos.

Seguidament, el conegut nedador Valerià Ruiz Vilà intentà batre el rècord nacional dels 300 metres estil lliure, que detentava Ramon Arriaguet, del C. N. Atlètic.

L'èxit que assolí no pogué ésser més feliç. L'empenta del seu nodar fort i segur el portà a un nou triomf. La classe que demostrà el nou recordman no deixa lloc a dubtes, i en el curt espai de temps que practicà la natació, fa esperar grans coses d'aquest xicot. La seva joventut, amb les seves fantàstiques facultats, així ho fa esperar.

La nova marca aconseguida és de 4 m. 3 s. 8/10. Així, doncs, el rècord fou batut per a segona, diferència notable, sobretot en aquesta distància, que els nostres nedadors no estan molt entrenats. Ruiz Vilà encara no ha dit la darrera paraula, i és de creure que ben aviat enderrocarà, altra vegada, la marca assolida ahir.

Manolo Valdés va establir el rècord de Biscaya dels 300 metres estil lliure. La seva marca és pot catalogar com a excel·lent, si hom té en compte que l'establí per primera vegada, i sense saber fins allà on podia arribar. Valdés és dels nedadors que més pot confiar la nostra nació.

A tots ells, la nostra enhorabona.

ELS RESULTATS TÈCNICS FOREN

100 metres estil lliure

1. Salvador Nadal - Equip E, 1 m. 11 s. 4/5.

2. Josep Prieto - Equip D, 1 m. 12 s. 1/5.

3. Josep Cabrerja - Equip E, 1 m. 12 s. 3/5.

4. Sergi Nadal - Equip D, 1 m. 16 s. 1/5.

100 metres braça de pit

1. Aureli Buades - Equip D, 1 m. 34 s.

2. Enric Abraham - Equip E, 1 m. 3 s.

3. Eggart Werner - Equip E, 1 m. 36 s.

4. Joan Donnic - Equip D, 1 m. 49 s. 4/5.

100 metres dors

1. Joan Guardans - Equip D, 1 m. 34 s. 4/5.

2. Lluís Zarzosa - Equip E, 1 m. 36 s.

3. Eggart Glet - Equip D, 1 m. 40 s.

4. Salvador Nadal - Equip E, 1 m. 46 s. 3/5.

RELLEVAMENTS 4 x 200 METRES ESTIL LLIU

1. Equip E: J. Cabrerja, Miroso, Carrasco, Rosell, 12 m. 12 s.

2. Equip D: S. Nadal, Donnic, Rosés, Alexandre, 13 m. 6 s.

WATER-POLO

Equip D: Klett, Calvo, Nobilo, Rosés, Alexandre, Prieto i Nadal, 5 gols.

Equip E: Nicota, Nadal, Ruiz, Miroso, Zarzosa, Cabrerja i Rosell.

INTENT DE RECORD

Valerià Ruiz Vilà ha esmerçat en els 300 metres estil lliure el temps de 4 m. 15 s. 8/10, batent, per tant, el rècord de Catalunya i Espanya, que detentava Ramon Arriaguet, en 4 m. 3 s. 8/10.

Manolo Valdés, en la mateixa distància, ha establert, en 4 m. 10 s., el rècord de Biscaya.

VALERIÀ RUIZ-VILAR, DEL C. N. BARCELONA VA BATRE EL RECORD DE CATALUNYA I ESPANYA DELS 300 METRES ESTIL LLIU

EL CONCURS D'HIVERN DEL C. N. B.

Diumenge va tenir lloc, a la piscina del C. N. Barcelona, la segona jornada del concurs d'hivern. Va tocar el torn als equips D i E del grup B, equips formats per nedadors que guanyen comencen les lligues esportives barrejats amb nedadors ja coneguts.

La carrera més interessant de l'encontre fou la dels 300 metres estil lliure, en el curs de la qual tant Nadal com Prieto efectuaren una bona carrera, tota plena d'ensuc i nerviositat. La mínima distància que es portaren marca lleugerament la superioritat de Nadal.

Cabrera va efectuar una carrera admirable, aconseguint un temps excel·lent, per ell, i que fa esperar que millorará en altres competicions.

La prova dels 400, fou guanyada per Guardans, un estil bastant perfecte, i ritme fàcil, i que, amb un bon entrenament, fa esperar grans coses.

Els relevaments 4 x 200, fou una carrera sense cap aflicció. La superioritat evident de l'equip E fou pal·lida des del primer nedador que es llançà a l'aigua. El temps que aconseguí, però, no és res de notable.

El partit de water-polo, darrera prova, tampoc no fou res de l'altre món. La igualtat de forces que hi havia sobre el paper, feia preveure un encontre bonic i disputat, però no va ésser així.

Des del primer moment l'equip D es va imposar de manera neta i contundent, go que li valgué la victòria amb el resultat de cinc gols a dos.

Seguidament, el conegut nedador Valerià Ruiz Vilà intentà batre el rècord nacional dels 300 metres estil lliure, que detentava Ramon Arriaguet, del C. N. Atlètic.

L'èxit que assolí no pogué ésser més feliç. L'empenta del seu nodar fort i segur el portà a un nou triomf. La classe que demostrà el nou recordman no deixa lloc a dubtes, i en el curt espai de temps que practicà la natació, fa esperar grans coses d'aquest xicot. La seva joventut, amb les seves fantàstiques facultats, així ho fa esperar.

La nova marca aconseguida és de 4 m. 3 s. 8/10. Així, doncs, el rècord fou batut per a segona, diferència notable, sobretot en aquesta distància, que els nostres nedadors no estan molt entrenats. Ruiz Vilà encara no ha dit la darrera paraula, i és de creure que ben aviat enderrocarà, altra vegada, la marca assolida ahir.

Manolo Valdés va establir el rècord de Biscaya dels 300 metres estil lliure. La seva marca és pot catalogar com a excel·lent, si hom té en compte que l'establí per primera vegada, i sense saber fins allà on podia arribar. Valdés és dels nedadors que més pot confiar la nostra nació.

A tots ells, la nostra enhorabona.

ELS RESULTATS TÈCNICS FOREN

100 metres estil lliure

1. Salvador Nadal - Equip E, 1 m. 11 s. 4/5.

2. Josep Prieto - Equip D, 1 m. 12 s. 1/5.

3. Josep Cabrerja - Equip E, 1 m. 12 s. 3/5.

4. Sergi Nadal - Equip D, 1 m. 16 s. 1/5.

100 metres braça de pit

Diumenge, a Dublín, la selecció de l'Estat Lliure d'Irlanda fou batuda per la d'Espanya, per cinc gols a cap

L'equip peninsular féu un excel·lent match i causà bona impressió als 35.000 espectadors de l'encontre. - Curiosos comentaris de la premsa londinenca al voltant d'aquest resultat

L'EXPECTACIO

ELS EQUIPS AL CAMP

Dublín, 13. - Molt abans de l'hora anunciada, el terreny de Dalymount Park es troba abarrotat d'espectadors, calculant-se en més de 35.000 els que presenciaren el partit.

En sortir al camp l'equip d'Espanya, que ho fa primer, és rebut amb grans aplaudiments; en fer-ho els irlandesos l'ovació és grandiosa. Una banda de música interpreta els himnes respectius d'ambdues nacions.

En escollir el camp, Samitier, com a capità de l'equip, lliura al d'Irlanda un ram de flors amb els colors de la República, i el capità irlandès correspon amb un altre amb els colors de l'Estat Lliure d'Irlanda.

Després dels "hurres" de rigor, comença el partit, alineant-se els equips de la forma següent:

Espanya: Blasco, Ciraco, Zabalo, Leoncio, Gamborena, Roberto, Ventolrà, Regueiro, Samitier, Arocha i Gorostiza.

Estat Lliure d'Irlanda: Farquharson, Lennox, Doyle, Glen, Chatten, MacLoughlin, Gallagher, Herliach, Flood, Byrne i Kavanagh.

Àrbitre: Langenus.

SINICIA EL JOC: EL PRIMER GOL DE REGUEIRO

Encara que la sortida correspon als irlandesos, els espanyols arranquen immediatament la pilota i ataquen amb gran empenta, situant-se davant la porta irlandesa. La defensa d'aquests prova d'acabar la situació, però als quatre minuts es produeix el primer gol d'Espanya, conseqüència d'una centrada bombardada de Ventolrà a Regueiro, el qual, burlant la sortida del porter, xuta amb una rapidesa imparable.

Malgrat la rapidesa d'aquest primer gol, els irlandesos contraataquen fortament, i per un moment aconsegueixen dominar als espanyols. El públic els encoratja continuament, i els irlandesos obtenen un córner. De poc l'interior dret, en passar a Zabalo, fa el gol d'empat, però la pilota, que és dirigida amb força, topa amb el pal, alliberant-se d'Espanya d'aquest primer ensurt.

Samitier arriba fins als defenses irlandesos, els quals de nou allunyen la pilota. Byrne, en un avenç, pot passar els backs espanyols i llança un magnífic cap que Blasco, amb gran rapidesa, detura. Després d'aquest esforç tornen a dominar els espanyols, i ja pot dir-se que, salvant algunes escapades isolades, el domini d'Espanya és mantingut fins al final d'aquest primer temps.

EL SEGON GOL TAMBE DE REGUEIRO

Als trenta-quatre minuts és quan es produeix el segon gol d'Espanya: una passada de Gamborena a Regueiro, el qual xuta per l'angle, inutilitzant l'estradia del porter irlandès. Aquest gol és protestat per gran part del públic, per considerar que Regueiro estava col·locat off-side, però l'àrbitre el considera vàlid.

ENCARA EL TERCER GOL, EL MILL R. L'ACONSEGUEIX AROCHA ABANS DEL DES-CANS

Segueix el domini d'Espanya, que pressiona fortament a Irlanda, i cinc minuts abans del descans és aconseguit el tercer gol, indubitablement el millor de la tarda. Tota la davantera espanyola ataca en fila, i Arocha, col·locat a la dreta, rep una magnífica passada de Samitier, i xuta amb tanta precisió, que el porter irlandès amb prou feines si es dona compte que la pilota ha entrat a la xarxa.

Els irlandesos decauen i Espanya aconsegueix el seu domini.

COMENÇA LA SEGONA PART

En iniciar-se el segon temps s'observa una novena imatge dels irlandesos. S'ha de fer observar que la visibilitat és la molt difícil, fent-se força ràpidament i de tal manera, que als espanyols s'els fa impossible de distingir el públic situat a les localitats del davant. Visiblement s'observa la falta de cohesió que tenen ells de jugar en aquestes condicions.

El públic no es cansa d'animar Irlanda, i així obliga a una actuació molt intensa dels mitjos i defenses espanyols, els quals oposen un fort mur als successius atacs de què són objecte. Es d'observar la gran actuació de Blasco, el qual, malgrat les difícils condicions de visibilitat, és multiplicat per a rebutjar els molts trets amb què es veu obsequiat.

BONES JUGADES DE SAMITIER

Els davanters irlandesos, veient les dificultats per arribar en bloc davant el gol espanyol, solen emprar amb freqüència el xut llarg, en el qual demostraven tenir molta precisió. L'equip d'Espanya, que ha resistit valentament durant els moments de més potència ofensiva per

EL QUART GOL D'ARROCHA

Falten dotze minuts quan es produeix el quart gol d'Espanya, obra d'Arocha, d'un magnífic xut en aprofitar una passada matemàtica de Ventolrà.

EL CINQUE DE VENTOLRA

L'anim dels irlandesos decau totalment, i els espanyols també semblen una mica cansats de l'esforç. Així és que quan el públic creia en el resultat final de quatre a cap dels irlandesos, Ventolrà, en una de les seves magnífiques escapades, llança un xut esbiaixat que sorprèn el porter irlandès. Espanya, 5; Irlanda, 0.

EL PUBLIC DUU A PES DE BRAÇOS A BLASCO

El públic, que malgrat del seu apassionament, ha demostrat un gran esperit esportiu, no deixant d'aplaudir les bones jugades dels espanyols, es llança al camp amb grans visques i intenta per tots els mitjans fer-se amb Blasco i passejar-lo triomfalment.

L'OFICIALITAT FELICITA L'EQUIP ESPANYOL

Presenciaren el partit el governador general de l'Estat Lliure i el lord alcalde de Dublín, els quals cridaren a la llotja presidencial l'equip d'Espanya i el felicitat per la seva magnífica victòria.

IMPRESSIO DEL PARTIT

Dublín, 13. - Els irlandesos confien, després del resultat del dimarts, després, en un brillant resultat per al seu futbol, amb el qual confien poder igualar la classe del seu amb el d'Anglaterra, també a costa del nom d'Espanya.

El temps era bo i sec. El terreny, encara que una mica tou, estava en molt millors condicions que el de l'Arsenal a Londres, el qual permeté als jugadors espanyols demostrar d'una manera palpable que el que succeï el dimarts passat era degut més a una tarda desgraciada que a la veritable diferència de joc que existeix entre Espanya i Anglaterra.

En el partit de Dublín els espanyols sortiren disposats a donar el màxim rendiment, i ho confirmaren llurs paraules de què no podien tornar a Espanya sense vencer a Irlanda.

La lluita en tots moments ha estat excel·lent i ha donat als irlandesos una idea exacta del valor del nostre futbol. Tant és així, que els mateixos crítics irlandesos, sempre reconeixent el valor del futbol anglès, no s'arragaven de dir que sols a una tarda molt desgraciada podia atribuir-se el resultat de set gols a un en contra d'Espanya.

Avui, a Dublín, Espanya ha jugat millor que els seus continents, als quals no ha faltat la valentia ni l'escalf del públic, que, particularment a la segona part, no ha parat d'atirar-los, animant-los a aconseguir, almenys, el gol d'honor.

L'assumpte que no jugaria Zamora a l'equip d'Espanya motivà moltes negociacions entre els directius irlandesos i els acompanyants de l'equip d'Espanya. Els irlandesos creien que l'assumpte de l'absència de Zamora a l'equip no perjudicaria la part econòmica de l'espectacle, però els directius espanyols es mantingueren forts en llur acord degut a la forta lesió que patia Zamora al genoll i que l'estat moral del jugador no aconsellava l'alineació en l'equip.

Efectivament, el substituí Blasco, i en veritat que el públic no hi perdé en el canvi, perquè Blasco ha fet un joc magistral i ha demostrat excel·lent vista i col·locació per a parar els xuts llargs dels irlandesos, al qual sistema són molt aficionats els seus davanters.

La parella de defenses asà a càrrec de Ciraco-Zabalo, per trobar-se indisponible Quincoces.

L'aver reforçat la línia davantera espanyola amb Regueiro i Arocha, s'han apuntat dos gols, junt amb el darrer, obra personalíssima de Ventolrà, però tant com a jugades individuals de gran mèrit es deu a l'esperit de conjunt que ha existit sempre, i pot dir-se que en tres ocasions Samitier ha estat el que ha preparat eficientment les jugades.

des, l'execució definitiva de les quals ha encarregat als seus companys.

El sacrifici per la unitat de l'equip i rendiment global ha estat en aquest encontre la nota sobresortint, que ha contrastat amb l'individualisme que demostraren els equips el dimarts passat, i que tan fatal els fou.

La derrota de l'equip irlandès no ha tingut excusa, i el públic, malgrat el seu patriotisme, del qual ha donat prova durant el partit, en moltes ocasions i al final ha demostrat l'entusiasme que li ha produït l'equip d'Espanya.

En el terreny, dels jugadors que més s'han destacat cal fer esment de Samitier, el qual jugà hàbilment i del qual pot dir-se que científicament fou el que major impuls sabé donar a la línia davantera. El secundari efecament, com hem dit, els dos interiors, i en alguns moments, Ventolrà causà gran impressió. No obstant, el jugador que en el públic féu més efecte fou Gorostiza, per la rapidesa en les passes.

Molt brillant la defensa, però destacant Ciraco en la rapidesa.

Fou Blasco el que es guanyà les grans ovacions de la tarda, perquè, sobretot en la segona part, blocà magnífics xuts dels davanters contraris, i en una de les seves molt atrevides sortides per a tallar un avenç anglès se'l féu objecte d'una demostració d'entusiasme indescriptible. Al final tingué gran treball per a poder fugir de l'entusiasme popular, puix que volien portar-lo de totes passes en triomf.

BANQUET OFICIAL

A la nit, l'equip d'Espanya fou obsequiat amb un banquet, al final del qual es pronunciaren discursos d'afecte entre ambdós països.

Els acompanyants de l'equip espanyol es mostren molt satisfets per les encions de què han estat objecte durant la seva estada al país.

Londres, 14. - Els crítics esportius anglesos dediquen comentaris al partit d'ahir a Dublín. En general, malgrat de no posar de relleu la diferència de categoria entre el futbol anglès i el de l'Estat Lliure d'Irlanda, no dissimulen la sorpresa que el resultat els ha causat.

El "Daily Express" escriu: "Més de 40.000 espectadors cridaven ahir a Dublín: 'Avant, Irlanda, entra el gol'; però llurs paraules encoratjadores no pogueren ésser sentides pels jugadors irlandesos i que semblava que estaven clavats davant l'enorme rapidesa amb què jugaven llurs contraris.

El porter Blasco estigué magnífic de forma i va causar millor impressió que el titular que va actuar contra Anglaterra. No va perdre la serenitat ni un moment. En realitat, Espanya només hagué de preocupar-se de dos jugadors irlandesos perquè els altres, no donaren en cap moment la impressió de poder superar llurs continents.

Espanya sorprèn gratament per la seva habilitat i van causar impressió les passes de la seva defensa esportiva, i sobretot que els seus individus no s'entremetessin en aclarir les jugades perilloses.

Després de veurels jugar ahir hom pregunta: ¿és possible que Anglaterra pogués batre tan ampliament els mateixos homes?

"Daily News Chronicle" diu: "Sense rebaixar el mèrit al legítim triomf dels espanyols, l'explicació del resultat s'ha de cercar en el fet que l'equip irlandès estava sinistat exclusivament per homes nascuts dintre dels límits de l'Estat Lliure d'Irlanda, tret dels jugadors d'Irlanda del Nord, on haurien pogut trobar els seleccionadors un gran reforç per al seu equip.

L'equip que va oposar-se ahir als espanyols no es pot comparar al que va atacar Anglaterra, considerat el més potent actualment.

Diu el "Daily Herald": "Espanya es va refer al·lir amplament de la derrota soferta dimarts passat a Highbury, i pot enorgullir-se del seu partit.

Els anglesos hem d'agrair moltíssim la visita de l'equip d'Espanya, perquè en vencer el país va fer que aquell país en futbol ha permès que Anglaterra refés el seu prestigi, un xic ressentit en el terreny esportiu. Ara el Continent ha reconegut que Anglaterra continua essent la millor en futbol, i així ho deven a Espanya, que en el seu partit de Dublín ha demostrat que és realment un valor veritable."

El Barcelona vencedor de l'Ambrosiana per tres gols a cap

El partit amb l'equip italià, que guanyà d'un cert prestigi en els analistes del futbol del seu país, és una nova demostració de la davallada que sofreix aquest esport.

La manca de renovació de jugadors, el fet d'haver-se estroncant el planter

que prometia el desenvolupament tan formidable que ha pres el futbol, no és, doncs, una cosa local, sinó un fenomen general que es produeix arreu.

Itàlia, futbolísticament ha seguit les mateixes petjades que Espanya. Una mica endarrerida tal vegada, però el curs que ha fet el futbol en aquell país guarda una estreta analogia amb el que ha seguit en les nostres latituds. I després d'haver aconseguit també brillants jornades en les seves competicions internacionals, després d'haver-se guanyat un prestigi extraordinari pels seus magnífics resultats i per les seves característiques de joc tan i tan semblants al nostre, veu decaure el valor dels seus homes, i malgrat tots els esforços del seu director, va minvant la seva potencialitat futbolística.

Els com nosaltres, després d'haver absorbit durant alguns anys bons jugadors de l'Europa Central, que els servís per a l'escola que havia de sortir llur classe de futbol, es lluraren al més ràpid xovinisme posant dificultats i obstacles a la contribució d'elements forans.

Però així que ha vingut la decadència i la manca de valors nous del país, hom ha buscat, exactament com a açí, reforços fora de casa. D'aquí ve ara la immigració que s'observa d'elements sud-americans que van a reforçar els equips un dia famosos d'Itàlia.

L'Ambrosiana, en el seu match d'ahir ens donà una pobre idea del seu futbol, malgrat l'auxili d'aquests elements estrangers que s'ha procurat. El seu futbol ens defraudà perquè en cap moment donà la impressió d'un equip no ja potent, sinó simplement d'un conjunt com la fama requeria pel nom del cercle.

No vol dir que el partit no tingués moments d'interès. Un match entre equips de juga i d'empenta com són els italians i els d'ací per força ha de tenir aquelles condicions d'interès que fan passar un match de futbol. Cal reconèixer a favor dels equips italians que bona part d'aquest interès ve de deure's a la voluntat posada pels seus integrants i que el Barcelona, comandant-se en Yambient, féu una bona exhibició que li valgueren tres gols d'una victòria merescuda.

COM ES VAREN MARCAR ELS GOLS

CICLISME

JOSEP CAMPAMA, VENCEDOR DE LA CARRERA DE LA U. V. E.

Canyardo es classificà segon a 2 minuts 4 segons del vencedor

Amb l'import de la multa imposada a Canyardo, pel seu procediment a l'arribada, el seu procediment a l'arribada a Catalunya, i amb altres imports, procedents de diverses sancions imposades, així mateix, per la U. V. E., la Federació Nacional del Ciclisme va organitzar la carrera que diuen que tingué lloc, i que disputaren quaranta-correradors dels quaranta-dos inscrits. El "forat" va correspondre a Cuito.

Les tasques preliminars tingueren lloc al local social de la U. V. E., i la sortida, a tres quarts de set, al carrer d'Almagóvers.

El circuit de la carrera era: Sant Adrià, Badalona, Mongat, Masnou, Premià de Mar, Vilassar de Mar, Mataró, Argentona, La Roca, Granollers, Lliçà de Vall, Sabadell, Castellà, Terrassa, Martorell, Sant Sadurn, Vilanova, Avinyonet, Sant Pau d'Ordal, Vallirana, Cervelló, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just, Espunyola i Barcelona (Pedralbes).

Els corredors, sense pressa, començaren la carrera molt poc a poc, i a l'ho justa, passaven per Mataró. Cap novetat a l'arribada fins a Argentona, on En Josep Cebrian Ferrer va rebre, i a partir d'allí molta rapidesa.

En coneguer la collada de Pàrpers, l'escamot va disgregar-se per primera vegada. A la baixada, enmig de Granollers, tots tornaren a ajuntar-se. Cap novetat fins a l'entrada de Sabadell, que tingué Josep Torrens i Josep Cebrian. De la collada, Torrens és el que hi perd. La forquilla li quedà trancada; En Cebrian va perdre la trancada.

Per Terrassa, va passar-se sense cap variació, i per Vilanova l'escamot estava compost per trenta corredors.

A Sant Sadurn es produí l'estrada, i els quedaren enrera J. Borràs, Sant, Murall, Cusamada i altres. Al cap, i

a un tren molt viu, Montero, Campama, Canyardo, V. Cebrian, Nicolau i Albinyana petit.

Pel Vendrell, l'escamot del davant havia augmentat fins a dotze unitats. Campama, veient arribat el moment d'intentar obtenir algun guany positiu, apreta, i aconseguí cent metres. Els altres, sense fer-ne cas, metxaren escampats, i en coneguer l'Ordal, Campama portava cinc minuts d'avantatge sobre l'escamot immediat.

Canyardo, darrerament, es decidí a atacar, i a la baixada es llança amb rapidesa, però Campama ja havia aconseguit massa avantatge en relació a l'arribada, i el campió d'Espanya no hi pogué fer res.

A l'arribada hi havia molt de públic, que ovacionà el vencedor.

LA CLASSIFICACIO

1. J. Campama, els 180 quilòmetres, en 6 hores 17 minuts 52 segons.
2. Canyardo, 6 h. 20 m. 6 s.
3. V. Pauló, 6 h. 21 m. 39 s.
4. L. Montero, 6 h. 23 m. 45 s.
5. V. Albinyana, 6 h. 24 m. 30 s.
6. P. Albinyana, 6 h. 24 m. 31 s.
7. J. Borràs, 6 h. 25 m. 49 s.
8. Campoy, 6 h. 25 m. 51 s.
9. Segarra, 6 h. 28 m. 52 s.
10. Zamora, 6 h. 2 m. 52 s.
11. Amela, 6 h. 30 m. 4 s.
12. Cusamada, 6 h. 31 m. 6 s.
13. Murall, 6 h. 34 m. 11 s.
14. Joldi, 6 h. 34 m. 14 s.
15. Farrés, 6 h. 36 m. 21 s.

CLASSIFICACIO DE SEGONA CATEGORIA

1. Gines Campoy.
2. Joaquim Tordia.
3. Rafael Murall.

CLASSIFICACIO DE TERCERA CATEGORIA

1. Miquel Segarra.
2. Jaume Zamora.
3. Antoni Amela.

Els constants classificats compliren: els 180 km. amb una marca força correcta i un estil ben depurat.

Altra vegada l'equip del F. C. Badalona obtingué la millor classificació, seguit del Tagnanament. Aquesta pot variar, però, si té efecte la protesta presentada referent a l'equip per errors que aquest cometé al senior, i el Tagnanament canviaria la posició a aquestes condicions per la mínima diferència. En canvi, el Barcelona F. C., que quedava en tercer lloc de la classificació, continua experimentant la tendència de derrotes que inicia en els campionats d'estiu en els campionats d'hivern. Crèdita que la cursa del diumenge hauria servit per rehabilitar la posició d'aquesta gran equips, però no fou així, sinó tot el contrari, i poguerem constatar el que interès, puix que en tota la cursa els seus defensors es trobaren completament sols, sense que per part dels que tenen el deure de defensar-se presentessin a donar l'ajut necessari. No dubtem que seguit aquest any no arribarà gaire que aquestes coses d'any obtingués els títols de campió i segon de la cursa d'hivern d'un zènd i la secció d'atletisme del F. C. Barcelona podrà acabar-se un bon dia dels equips de les entrades més novelles en la pràctica d'aquest esport.

L'organització, que era a càrrec dels elements del Comitè provincial, fou excel·lent, i la sortida als trens marxadors del trenta set inscrits fou donada a les nou en punt.

J. V. P.

L'ordre d'arribada dels cinquanta-correradors va ésser de la següent manera:

1. Josep González, A. E. Tagnanament, 20 minuts, 31 segons i 4 cinquens.
2. Francesc Julià, junior, F. C. Badalona.
3. Andreu Pellín, junior (P) F. C. Badalona.
4. Andreu Vilach, junior, C. E. i A. Vilach.
5. Josep Arquer, junior, F. C. B. d'Alba.
6. Bonaventura Font, junior, F. C. Badalona.
7. Josep Pérez, junior, C. E. Tagnanament.
8. Robert Gellón, junior, F. C. Badalona.
9. Ramon Santanassas, junior, A. E. Tagnanament.
10. David Hill, junior, independent.
11. Josep Mora, junior, F. C. Badalona.
12. Enric Masqual, primer neblit, F. C. Badalona.
13. Ramon Gamay, neblit, Olímpic Basquet Club.
14. Miquel Salas, junior, Olímpic Basquet Club.
15. J. Martí, neblit, F. C. Badalona.
16. Antòni Alabart, junior, C. E. Tagnanament.
17. Francesc Prat, junior, C. E. i A. Vilach.
18. Joan Vilà, junior, Telefónica.
19. Enric Canals, neblit, F. C. Badalona.

Iris, de Mataró, 22 - Atletiu B. B. 22.
C. C. d'Hospitalet, 25 - Montserrat B. B. 14.
TERCERA CATEGORIA
C. N. Sabadell, 29 - Escuelas E. C. 19.
Atles B. B. 13 - U. R. Hospitalet, 18.
Manresa B. B. 31 - Antios Alumnes de les E. F. 13.
Per avui, com que no disposem de gaire espai ens limitem a donar aquestes dades.
En la propera edició procurarem donar més detalls d'aquest notable esport als lectors.
F. M.

Sopar d'homenatge a Vicents Píera

Dimenge a la nit, a l'Hotel Orient tingué lloc el sopar d'homenatge a Vicents Píera. Textrem del Barcelona, sopar que hi organitzaren uns amics, amb motiu d'haver-li imposat la medalla del mèrit que li concedí la Federació Espanyola en la darrera Assembla.

Al voltant d'unes taules ben guardades s'aplegaren cap a dos-cents comensals, i el sopar transcorregué enmig de la més gran companyonisme.

Als postres, el senyor Joan B. de la Llera, secretari de la comissió organitzadora, llegí les adhesions rebudes. A continuació oferí l'homenatge el president de l'esmentada comissió, senyor J. Ferrer i Anglès, el qual glossà amb paraules justes la figura de l'homenatjat.

Seguidament el senyor Guarne, representant de la Federació Catalana, llegí a Vicents Píera la medalla del mèrit, en mig de grans aplaudiments. L'homenatjat agrai l'acte, que digué que no mereixia, i agrai en especial a la premsa el favor que li ha fet col·locant-lo sense reserves. Així mateix unes paraules del company Josep Torrens, el qual va dir que la premsa a En Píera, amb els nostres constants elogis, no li hem fet favor, sinó justícia.

Feren ús de la paraula, a més, el senyor Corp, en representació de la Directiva del Barcelona, i el conegut jugador uruguaià Hector Scarone, que portava la representació de l'A. S. Ambrosiana.

Per acabar, el primer actor de la companyia catalana del teatre Novetats Joaquim Torrens, director del Casal, va recitar uns versos de la manera que mereix el seu paper.

Vicents Píera rebé moltes felicitacions, a les quals hi afegíem la nostra més entusiasta.

Carnet de l'excursionista

C. A. D. C. I.

Avui, dimarts, al domicili social (Rambla de Santa Mònica, 25), a dos quarts d'onze de la nit, el senyor Albert i Felix del Centre Excursionista de Catalunya, donarà una conferència d'hivern, amb projecció de projectes, sobre excursionisme, descabellat i el tema: "Escalades pireniques".

Amb aquest acte restarà clausurat el cicle organitzat pel Comitè d'Excursionisme del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, que tan bona acollida ha obtingut entre els afiliats.

Seguidament es procedirà a lliurament de les medalles ofertes als classificats en els cinc primers llocs en la cursa d'Organització i Regularitat d'excursionisme "Club Tagnanament".

Als dissetes de C. A. D. C. I. es complien en convidar-hi a totes les entitats germanes.

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Amb un seguit de partits molt disputats, es va desenvolupar la matinal de diumenge al Frontó Novetats.

Continuant el Comerç social, Castelló-Estada es van enfrontar a Soler-Altimira, i aquests darrers van vencer per 40 a 30.

Suñer i Ma II, després d'una bona actuació, especialment d'aquest darrer, van vencer a Lashere - Beldó, per 40 a 37.

Oller i Gasser van sucumbir per 34 a 40, davant de Vázquez - Artés.

Un bon partit, que resultà el just en darrer terme, i d'interès, per la parella Vilach (professió) i Timbre, contra el tenet Giménez-Avis-Trinset.

Van portar la pilota molt lligada, i l'arribada en cap a 39, després d'una llarga i dura lluita, i després d'una llarga i dura lluita, i després d'una llarga i dura lluita.

El tercer lloc en tot moment un bon continuant el resultat aconseguí dir, prou bé l'actuació encertada dels tres entusiastes jugadors.

AL CLUB MANISTA

Dimenge van tenir lloc, al frontó del carrer d'Amílida, quatre interessants partits de pilota a paleta i a

VIDA SOCIAL

Descontent entre els obrers del moll

Ahir al matí en efectuar-se la contractació d'obres per a la descàrrega dels vaixells que conduïren carbó mineral, els capatços feren saber a aquells que els obrers que fossin contractats havien de lliurar el carnet, amb objecte de remetre'l al Govern civil, per d'aquesta manera poder-se assegurar que avui fossin contractats els que no ho fossin ahir.

Els obrers contestaren que no treballarien si no es feia la contractació per la llista que ells portaven i de cap forma d'altra manera.

Els obrers en vista de les seves manifestacions foren invitats a retirar-se del lloc de contractació i com no ho efectuassin acudiren els guàrdies de seguretat de la secció d'assalt els quals no hagueren d'intervenir puix que aquells es retiraren pacíficament.

Els obrers afiliats a la Germania de Sant Pere Pescador, acudiren a rotostar al Govern civil, demanant que la contractació per el treball s'efectués en el lloc designat per a això i no al costat dels vaixells, com ho havien efectuat alguns capatços.

Coaccions en una fàbrica de Badalona

A la fàbrica de sedes de Josep Company, establerta a l'avinguda del 24 d'abril, es presentaren vuit individus que varen dir ésser portanys al Sindicat Unió. Sortí el porter, Jesús Expósito Pérez Fernández, i mentre era amenaçat per un dels individus pistola en mà, els altres set entraren a l'interior de la fàbrica obligant a l'encarregat Josep Fordinat, subdit francès, a que parés els motors. Com que l'encarregat es negà, els individus el matressaren,

IBECAS ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS

mat, entre els socis d'aquesta entitat, molt d'entusiasme.

Es van registrar els resultats següents:

A paleta, Zúñiga-Camín van vencer, per 30 punts, a 25, Sanz - Segarra.

A mà, Remadía - Robert van abatre, després d'un partit molt nivellat, fins a la darrera setena, Maled-Montana, per 30 a 26 punts.

Pistes - Muntaner, per 30 a 20, van vencer guanyadors de Julves-Monzo, que no van tenir, certament, un bon dia.

Hernández - Marco van haver de posar a prova tota la seua consciència i energia per a imposar-se i vencer l'entusiasme dels Argilla-Mañá, que van ésser vençuts per 30 a 25 punts.

NOVA VICTORIA DE TARANTE

L'amedit Taranté, que era oposat al francès Vaudard, va obtenir una nova victòria, abans del final, en obligar l'àrbitre a declarar al francès batut per inferioritat a la cinquena represa.

El match va tenir lloc al París-Ring.

Vaudard fou derrotat des del primer round.

BATTALINO GUANYA' ALL SINGER

Seguint la tongada de victòries del campió del món dels pesos ploma, la darrera és de les més meritories, car el batut fou el jiu All Singer.

Si hom considera que aquest fou el primer fora de combat a la segona represa, caldrà convenir que el qui hom assenyala com a futur adversari de Gironès, esdevé de més a més, perillós.

NEKOLNY OBTE UN BON DEBUT

Al Madison Square Garden, de Nova York, va debutar, dividides parat, el boxador txecoslovac Nekolny. L'èxit més complet coronà aquest debut, car el campió de Txecoslovàquia va aconseguir de vencer el seu adversari, Sistiola, per 10 a 0, en quatre rounds.

Notes pregades

LA PROXIMA VETLLADA DEL "NOU MON"

Kid Tupper és, sens dubte, el pugil que en menys temps ha aconseguit figurar en les nostres ringes com una primeríssima figura, després, dimencres, contindrà el "Nou Món", amb l'adversari més difícil que li ha estat oposat en la seva carrera, ja que Luis González "El Leñero" és considerat com una figura mundial.

Un altre combat que es pot considerar també com de fons, és el que oposarà el campió del Panamà, Kid Hurrado, que tan gran ovació va rebre en guanyar al porten Benan, el conegut com a l'aportant Xavier Torres.

Kid Hurtado desitja ésser oposat a Gironès, combat que en vencer a Torres, no podria ésser-li denegat.

A vuit rounds, Maza, el notable

Shan acabat els braços plegats

Ahir al matí es reintegraren al treball els obrers que treballen a les obres de construcció que es realitzen al moll per compte de la societat "El Nuevo Volcano".

Foren admesos 57 obrers pertanyents al torn que li corresponia treballar durant la present setmana i 18 obrers de l'altre torn, per a la recuperació dels jornals perduts durant la durada del conflicte.

Miting sindicalista

Dimenge al matí se celebrà al Palau de Proyeccions, del Parc de Montjuïc, un miting sindicalista.

Presidí Martínez i pronunciaren discursos Estany, Magriñà, Robuster, Cano, Ruiz i Aria. S'expressaren tots en termes de gran violència.

Les autoritats havien adoptat a la Plaça d'Espanya i a les proximitats del local que se celebrava el miting, grans precaucions.

No es registrà cap incident.

Al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria

Acte de reintegració de la seva Caixa d'Estalvis

Abans d'ahir va tenir lloc al Casal del Centre l'acte de reintegració de la seva Caixa d'Estalvis, únic dels seus organismes que encara no li havia estat restituit.

IBECAS ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS

"puncher" hanc trobarà el dur Valldeusa, i a sis, el company de Tureno, Oliver, a Ortegà.

Pels seus combats i la classe de pugil que en aquesta vetllada presenten, segur, sens dubte la millor que s'ha celebrat al popular local del Parí.

RUGBY

El Torneig Copa Catalunya

En la jornada de diumenge es registraren quatre forfaits

Ja és hora que els esports que practiquen un determinat esport es donin compte que esport no vol dir victòria, i que cal sortir a lluitar en un camp de joc tant si un partit es té guanyat com perdut.

Dimenge passat, en el Torneig de Rugby Copa Catalunya, els equips que tenien les de perdre deixaren de presentar-se; aquests foren el Terrassa, Catalunya i els la reglamentària Universitat i Cornellà, que degut al confusióisme del resultat del partit Barcelona-Santboiana, tampoc no va voler jugar. Diumenge passat solament va jugar-se el match Espanyol-Estadí Català, i això, senyors, cal que, en bé del rugby català, no torni a succeir, puix que seria una manera indirecta d'enderrocar tota la tasca portada a cap a costa de molts sacrificis per part d'alguns veritables esportistes.

L'únic encontre jugar diumenge, a càrrec de l'Espanyol i de l'Estadí Català, va ésser un veritable encontre de campionat. Cap dels dos equips va aconseguir marcar cap punt, gràcies a la formidable defensa que van fer de llurs llocs ambdós equips, i que palesaren, com ja hem dit més d'una vegada en aquestes columnes, que tots els equips catalans, llevat del Barcelona, la Santboiana i l'Universitari, tenen uns grans equips de defensa, però són completament nuls en l'atac.

En el partit de diumenge passat van semblar més perillosos alguns elements espanyolistes, però demostraren una gran manca de decisió davant el terreny de marca. Ultra això, i per la categoria dels dos equips, aquest empat constitueix una gran victòria moral per a l'equip que tan bé capitaneja Puigdevall.

Després dels resultats de diumenge passat, la classificació ha quedat establerta així:

LA CLASSIFICACIO

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	Pt.
Barcelona	8	8	0	0	0	22	10 24
Santboiana	7	7	0	0	0	18	0 21
Universitari	7	5	0	0	0	20	36 17
Sant	7	3	2	2	0	19	70 15
Ene	3	3	4	2	2	19	13 15
E. Català	3	2	1	1	1	13	30 13
Cornellà	3	2	1	1	1	13	30 13
Espanyol	6	2	2	2	2	17	32 12
Jovenut	7	3	1	4	8	127	12
Catalunya	0	1	7	2	2	106	11
Terrassa	7	0	0	2	3	74	6

M. C.

Com recordaran els nostres lectors, els socis del Centre, que formen el Patronat d'aquesta Caixa, varen ésser desistits per no avenir-se a les exigències que els directius nomenats de R. O. els volien imposar havent-se nomenat un Patronat format pels senyors Moragues, president de la Caixa de Pensions, Mongat, president de la Cambra de Comerç i el delegat regi del Treball. D'aquell Patronat, per defunció del senyor Mongat i destitució del delegat regi del Treball, no quedava ja altre vocal que el senyor Moragues el qual, complintment la recent disposició del ministre d'Economia, i proposta de l'Inspector general d'Assegurances senyor Ruiz Manen, va fer lliurament de tots els valors i documentació de la Caixa.

Començà l'acte, que fou presidenciat per bon nombre de socis, amb un breu parlament del president del Centre senyor Casals, explicant la significació de l'acte i fent constar l'agraïment que sentien pel senyor Ruiz Manen per l'interès demostrat en la ràpida tramitació del traspass.

Parlà després el senyor Fong Farreres, antic vocal del Patronat avui reposat; fent una detallada relació del succeït a la dita Caixa, en els temps dictatorials i parlant després el senyor Moragues, vocal del Patronat que cessava, fent constar la satisfacció amb què feia lliurament de la Caixa ja que passava ara a mans dels seus legítims posseïdors.

Seguidament va parlar l'Inspector general d'Assegurances senyor Ruiz Manen, el qual ha vingut amb l'expressiu objecte de realitzar personalment aquest acte, el qual va ésser saludat amb una manifestació de simpatia per part dels assistents com a demostració de reconeixença per la seva personal intervenció que tant ha premit la favorable solució d'aquest afer. Modestamente va intentar eludir tot mèrit que li correspongui ja que—digué—no ha fet més que advocar per un piet de justícia; felicitant-se, però, que aquesta vegada li hagi estat permès agermanar aquest esperit de justícia, amb l'ajuda que de sempre el havia sentit per les coses i l'obra del Centre.

El públic reproduí entusiàsticament la seva oració, que el senyor Ruiz Manen va adreçar al ministre d'Economia senyor Nicolau d'Oliver, creient que el públic va subratllar amb un reconeixement de l'oració abans a ell atribuïda.

A continuació es procedí solennement a la signatura de l'acte de traspass, amb la qual el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria passa a ser propietat de la seva Caixa d'Estalvis i d'horat definitivament el pas de la dictadura per aquella casa, que no deixa altre róssec que el de l'atropellament econòmic que tan solament l'entusiasme dels socis podrà amb el temps oblidar.

El senyor Ruiz Manen va ésser obsequiat pels dirigents del Centre, amb un dinar íntim a l'Hotel Metropolita.

Assistiren a l'acte, representacions de la Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya, Federació de Dependents de Catalunya, Quinta de Salut "L'Albany", senyor Iglesias, en representació del Governador civil, diversos funcionaris de la Direcció general d'Assegurances, havent-se adherit el senyor Noguer Comot, president de la Federació Espanyola de Societats de Socors Mutus.

NOTES OFICIOSES

Una nota de les entitats de dependents

Les entitats de dependents de Comerç consignades al peu d'aquesta nota han llegit i desitjant publicar a la Premsa per la "representació nacional a la Comissió Mixta del Treball en el Comerç de Barcelona (Societat de Detail)", sobre un plaible i magnífic projecte de mutua mercantil que si, per una banda, asseguraria les necessitats de la dependència no sols en el moment present, sinó també el seu benestar en l'esdevenidor, per altra banda, "constituïa una solució definitiva a les misèries de millorament social dels dependents detallistes de la nostra ciutat". Cal fer constar que les expressions subratllades totes són textos de l'escrit de referència.

Tant mateix com signi que aquest escrit el per una banda està ple d'innuocències, tergiversacions, insinuacions i omissions que posen ben de manifest l'absoluta mala fe dels elements que l'han redactat i també el seu deliberat propòsit d'aparar contra l'esperit d'associació dels dependents de Comerç de Barcelona, per altra banda tampoc va arribar per la signatura de cap persona ni pel nom de cap entitat patronal o econòmica les entitats de dependents que s'otorguen no es creuen obligades a prendre'sell sotícionament.

Secció Permanent d'Organització i Treball del C. A. D. C. I.—Associació Ferraterra.—Unió Ultramarina.—Lliga de Corredors de Comerç.—Associació Independent de Funcionaris de Banca i Borsa.—Associació de Comptables de Catalunya.—Associació de Dependents d'Agents de Duana, Consignatari, Armador i Similars.—Associació de Funcionaris d'Assegurances.

TOS BRONQUITIS JARABE FAMEL ENFERMEDADES DE PECHO

LA T.S.F.

Emissions nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO I EL PREMI CREIXELLS
 Diumenge propassat, als pocs segons de divulgar-se la notícia que el popular novel·lista Prudenci Bertrana havia obtingut, després de llarga deliberació, el Premi Creixells d'enguany, amb la seva novel·la "L'Hereu". Ràdio Associació informà a tots els ràdio-oients de Catalunya d'aquest esdeveniment, dirigint-los la paraula, des del micròfon d'EJ-15, l'esmentat escriptor català Prudenci Bertrana, precedit d'una presentació feta pel President de l'Associació Nacional de Radio-difusió senyor Rosquelles.

RADIO ASSOCIACIO EJ-15

(951 m.)
Diari femení
 12:00: Obertura de l'emissora. Carillon.
 Full del dia (comentari femení).
 12:05: El disc de moda.
 12:10: Curs de cuina pràctica: els dos plats de demà.
 12:20: Conversa femenina.
 Recomanacions profitoses per a la llar. Receptes de bellesa.
 12:25: Secció de consultes. Preguntes i respostes sobre qualsevol qüestió relacionada amb la dona.
 Borsa Femenina de Treball.
 12:30: Radiació de discos que les senyores ràdio-oients hagin sol·licitat per escrit.
 12:45: Fi del diari femení.
Emissió de sobretaula
 12:45: El trio de Ràdio Associació, alternant amb música variada en

UNION RADIO BARCELONA

EJ-1 (349 m.)
 7:30 a 8: Primera edició de "La Palabra" (diari parlat de Ràdio Barcelona).
 8 a 8:30: Segona edició de "La Palabra".
 11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.
 11:00: Retransmissió parcial de l'òpera que es representarà al Gran Teatre del Liceu (Eventual).
 24:00: Fi de l'emissió.
UNION RADIO VALENCIA
Sobretaula
 13:30: Obertura de l'estació.
 Concert del Trio: "Requiem", pas-doble (Sánchez); "En un mercat persa" (Ketelbey); "La Marchenera", selecció (M. Torroba); "Le gen de Crique" (Kurti); "Pícarón", tango (Palau); "Mi encanto", pericon (Urmeneta); "Calafés", pas-doble (Palau).
 14:55: Tancament de moneda i canvis.
 15:00: Tancament de l'estació.
Tarda
 18:00: Audició variada.
 19:00: Tancament de l'estació.
Nit
 21:00: Obertura de l'estació.
 Notícies bursatils.
 Mercats agrícoles i fruiters.
 Selecció de l'òpera de Verdi.
 "El Trovador".
 (en discos amb enllaç automàtic, sistema exclusiu de Unió Radio).
 Notícies. Servei directe de Unió Radio Valencia.
Emissions Estrangeres més interessants
FRANCA. Torre-Elif, 1.445 metres. — 20:00: El quartet Firmin Touché.
 Ràdio-Paris, 1.725 m. — 20:00: Les campanes de Cornèlie.
 Tolosa, 392 m. — 20:00: Orquestra i operetes; 20:30: Discos; 21:45: Fragments d'òpera; 22:15: L'orquestra de Jazz Sion; 23:00: Acordió; 23:30: Orquestra.
Estrasburg, 345 m. — 20:30: Retransmissió des del Teatre Municipal de Metz del segon concert del Conservatori de Metz.
Bordeaux, 304 m. — 20:30: Discos de cantants cèlebres.
Alger, 362 m. — 20:45: Melodies; 21:00: Concert de música oriental.
Alemanya. Langenberg, 473 m. — 19:30: Concert simfònic de música clàssica.
ANGlaterra. Nacional, 1.554 m. i 355 m. — 21:25: "El cavaller de la rosa", acte II i III, de Strauss, des del Covent Garden; 22:25: Mosaïc (VII); 22:40: Ball.
Austria. Viena, 517 m. — 21:25: Concert d'orquestra.
Bèlgica. Brusselles, 508 m. — 20:00: Concert de música variada.
Hongria. Budapest, 550 m. — 22:05: Orquestra de tzigans.
ITALIA. Milà-Torí-Gènova, 331 m. i 273 m. — 20:00: Concert simfònic.
Roma-Nàpols, 441 m. — 20:00: Concert variat.
Trieste, 247 m. — 20:00: "La Traviata", de Verdi.
Notícies de premsa.

Clarion
 SUPERHETERODDI

98 per cent de puresa de to

discos, interpretarà el següent programa: "Zazagatero", one-step (P. Palau); "La violinista" (Mercuri); "Pizzicati-Ballet" (de Fauchey); "Otonai" (Verdun); "La Walkyria", fantasia (Wagner); "Idilli", vals (J. M. Torrents).
 14:00: Hora exacta.
 "La boucha", fantasia (Ivain); "Zahara" (N. Paig).
 14:30: Fi de l'emissió.
Emissió de tarda
 17:00: Obertura de l'emissora. Carillon. Marxa.
 17:05: Curs radiat de Gramàtica catalana, a càrrec del professor Emili Males Vial, de l'Associació Protectora de l'Ensenyament Català.
 17:15: Música variada en discos. Selecció d'òperes, operetes, sarsueles, cançons i ballables.
 17:30: Informació i notes oficials de l'emissora.
 Continuació de la música variada en discos.
Emissió radiobèntica
 18:00: Hora exacta. Carillon.
 18:05: Emissió de "Caritat", pàgina bi-setmanal radiada de Ràdio Associació, que conté interessants articles i treball de coneixements escripturals i personalsitats catalanes.
 18:10: Radiobèntica: a favor dels tuberculosos pobres.
 18:15: Música en discos.
 18:20: Llista de donants rebuts per a diferents institucions benèfiques, hospitals, asils i cases de benedicència.
 Fi de "Caritat". Música mèdica dels Juaris i Givendres.
Emissió infantil
 18:30: Informació del Concurs Infantil de Ràdio Associació i lectura de les cartes trobades pels infants amb desfilada a l'emissora. Concurs. Llista dels agraïments rebuts.
 19:00: Fi de l'emissió infantil.
Emissió de nit
 20:00: Obertura de l'emissora. Carillon.
 L'orquestra de Ràdio Associació interpretarà: "Baturades", pas-doble (P. Palau).
 20:10: El dia del Ràdio-oient. Radiació de discos que els senyors ràdio-oients hagin sol·licitat per escrit.
 20:30: Cançons de valors i moneda. Breu informació de la Borsa.
 20:40: "Jugar con fuego", fantasia (Bañer); "Aubade" (G. Nodding).
 21:00: Reportatge radiofònic, a càrrec del periodista Octavi Saltor.
 21:10: "Vols ésser meu?", sardana (E. Salas).
 21:30: Canvis de darrera hora de cafè, sucre, cacau, moreno, cautú. Breu informació del mercat.
 "La Grècia", fantasia (Jones).
 22:00: Hora exacta.
 "Dansa de les herones de la Gironda" (Ponchielli). "Elis" (Massenet); "Gavota et Mussette" (de D'Ambrosio); "Malena", marxa (R. Adán).
 23:00: Fi de l'emissió.

Tarda
 19:00: Concert pel trio de Ràdio Barcelona: "Reverdo de Jaén", caprici (M. Peralta); "Válgame Dios de los cielos" (L. Mariá); "Serenata" (I. Albéniz); Dansa espanyola núm. 2, oriental (E. Granados); Dansa espanyola núm. 5, andalusa (E. Granados).
 19:30: Colitzacions de monedes.
 Programa del Ràdio-oient. (Discos a petició de senyors subscriptors de Ràdio Barcelona).
 20:00: Esport futbolístic. Conferència guineal a càrrec d'un membre del Futbol Club Barcelona.
 Continuació del Programa del Ràdio-oient.
 20:30: Curs elemental d'anglès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, donat per les Escoles Massé a càrrec de la professora nadiua Miss Sinder.
 Notícies de premsa.

Pedicur i Massagista

A DOMICILI. - Amplia, 7, 1.er, 1.ª TELÉFON 24761

BOMBES

El 75 % més bones i el 25 % més barates que tots els altres constructors

RANON PUIGJANER Menéndez Pelayo, 70 BARCELONA

Clínica Gallego

Vies urinàries - Matru - Sífilis - Impotència - Diarrea - Raigs X

Director Dr. J. Riu - Consulta de 10 a 1 i de 4 a 9. Diumenges, de 10 a 1

XOFERSI JA TENIU TITOL? - No? Doncs passau per Aragó, 327, entresol, que se us donarà detalls per adquirir-lo a preu molt econòmic.

CHEVROLET

44 mil de matrícula. Visible tot el dia. CASP, 100

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
 creient-la incurable
 Recorreu a les antigues i segures Especialitats Paradell Assalt 28

GIMNAS BRICALL CANUDA, número 29

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

Gran Compañia Catalana
 Direcció: C. Capdevila

A un quart de sis: La comèdia de gran drama

UN CAP DE TRONS
 Nit: Panya Catalana

Els tres pretendents d'Antonia

3 actes de grandioses rialles
 L'èxit més gran de l'Avell Artís.
 3 actors còmics en escena: 3 Aymorich - Calceira i Jiménez Soles

Demà, tarda:
 Els tres pretendents d'Antonia

Nit: Jovantut Jordana
 UN CAP DE TRONS

Es despatxa a comptaduria

Gran Teatre del Liceu

Centrals plenes, 10 ptes. Entrada general, 150. Avui, dimarts, a les 8 en punt. Quarta d'abonament. Segon representació de l'òpera en quatre actes, del Mire. Puccini.

LA BOHEME

Presentació de la notable soprano PILAR ROQUEJO amb la cooperació dels nobilitatíssims artistes TERESA GONZALEZ, MIGUEL MULLERAS, RICARD FUSTER, ANIBAL VELA. Dijous: debut del cèlebre tenor JOSEF PALET. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEA

Hospital, 51. - Teléfon 16691
 Compañia Vilà-Davi

Avui, dimarts, a les 8: RADIO CHICAGO, W. P. H. 15

Nit: No hi haurà funció per donar lloc als darrers assaïes de LA MORENA DE COLL-BLANC de Mautius, que s'estrenarà dijous, 17, al vespre.

TEATRE BARCELONA

Compañia de Comèdies còmiques
 AURORA REBONDO VALERIANO LEON

Avui, dimarts, a les 8, a un quart de sis, la comèdia en tres actes, de Ramos de Castro i Carrière.

VIVA ALCORCON, QUE ES MI PUEBLO!

Nit, a un quart d'onze.

La joguina en tres actes, de Muñoz Seca i Pérez Fernández.

MI PADRE

Demà, dimecres, tarda:

MI PADRE. Nit: VIVA ALCORCON, que es mi pueblo!

TEATRE POLIORAMA

Temporada oficial
 Compañia de Comèdies

MARIA LLUISA RODRIGUEZ

Avui, dimarts, benefici del primer actor Ferran Fresno. Tarda, a les 2:15, i nit, a les 8:15.

EL GENIO ALEGRE

Teatre Català Novetats

Demà, nit

JOVENTUT JORDANA

UN CAP DE TRONS

Durant els entreactes tindrà lloc a l'administració del teatre la renovació de l'abonament.

Es despatxa a comptaduria de 4 a 7 tarda.

TEATRE GOYA

Tel. 13946. Compañia Margarida Xirgu

Avui, tarda, a les 2:15: barrera representació de la comèdia de Benavente

ROSAS DE OTOR

Nit, a les 8:15, a dona, nit:

EL GRAN TEATRO DEL MUNDO de Calderón, i la farsa de Garcia Lorca

LA ZAPATERA PRODIGIOSA

Disponible, nit: Extrane del drama en tres actes del senyor Manuel Azofe

LA CORONA

Despatxa a comptaduria de 4 a 7 tarda.

TEATRE COMIC

Gran Compañia de Revistes del Teatre

Roma, de Madrid. Primer actor i director: Artur Llored. Vedettes: Laura Pinillos i Sara Ferrer. Pimeríssima ballarina: Isabella Membré.

Avui, dimarts, Nit, a les 10. f: Se necessita una manógrafa... fca. 2: El triomf del mestre Alonso LAS LEANDRAS, amb els seus apiladits quindres

El Piti, Clara Dow, fca. 2: la marina i la quarta de Apolo. Llançats al Centre de la plaça de Catalunya. El teatre és dotat de calefacció central.

OLYMPIA

Avui, nit, a les 10: Sorollés d'alt de

Circu Equestre. Kenichis, King Rept. Costia Piroso, Walder i Wigor, Kenichis Lafeyre, Les Olivers i el seu

Charlot, Ella de Lisa, Família Mahomed Erol, Wila, Walstein.

TRIO ZACCHINI

MIJARES BROTHERS

Demà, nit: Tot el megn programa i debut d'Orval, l'home de gorn.

TEATRE TALIA

Compañia d'ANNETA TORNO

Avui, dimarts, Nit, a les 10:15: 24 representació del drama històric en tres actes d'E. Borra

EL PROCEO FERRER

Magnífica interpretació d'aquesta Compañia. Demà, Nit, a les 10:15: L'obra cin de la temporada

EL PROCEO FERRER

Dijous, tarda: Estron de LA VIDA DE UN PISTOLERO I LA GARRA

Teatre Català Novetats

Avui, nit

"PENYA CATALANA"

ELS TRES PRETENDENTS D'ANTONIA

Es despatxa a comptaduria: Casa Perelló, Pl. 7 Dis. O Salas, Balmea, Porta-Perrissa, i Lliga Regionalista, Botera, i.

CINEMES

COLISEUM

Avui, tarda, continuació de 4 a 8. Nit, 10:15: Revista Paramount - "Quin mo rodo mi amor?" (dibutxos senyors) i "TASU", interavalles posna en imatges.

ROSSELLO CINEMA

Entre P. Gràcia i Rbla. Catalunya

Telèfon n.º 76110

Avui, tarda, 4:30. Nit, 9:15

UNA FIESTA EXCEPCIONAL (sonora)

Dibutxos senyors i el film polític LA CASA DE LA FLECHA (en 7 parts), per 1.454. Mares

Avui: LA CULZURA DE AMAR I LA LLAMA SAGRADA (exclusiva Almir)

TRIOMF, MARINA I NOU

Programa per a avui:

TRIOMF I MARINA: TENCACION, per Greta Garbo (sonora) i EL CONQUISTADOR (sonora) - LOS GNOMOS ALEGRES (dibutxos senyors) - PARIS A MEDIA NOCHE - NOU: PRIM (sonora) - MAFECICIO - EL DIABLO DE NINON. DOCTORES EN VACANCIA.

CINAES SALONS

Avui, dimarts, a les 8:15: "Transfer North", Edwige Month i Harry Carey. Notícia.

FEMINA

4 tardes i 10 nits: "Un yanki en la Corte del Rey Arturo". Will Rogers, William Barrum, Notícia. Dibutx. Alacé.

KURSAAL

4 tardes i 10 nits: "El camello negro". Warner Oland, Dorothy Rogers, Victor Varconi. "Pecadora mlt vlt."

CAPITOL

4 tardes i 10 nits: "Fermín Galán". Film Uce, Notícia i Dibutx.

CATALUNYA

4 tardes i 10 nits: "Mujer X", en espanyol. "Buenos Aires", Tòmas Tòmas, Notícia i Dibutx.

LIDO CINEMA

4 tardes i 10 nits: "La dèntada de Anna". Victor Houtcher, D'Ann i Gaudes.

PATHE PALACE

Continua 4:30 tarda: "La melodia del cor". "Quin d'abonament", "Oficinis", "Quin d'abonament", "Oficinis", "Quin d'abonament", "Oficinis".

EXCELSIOR

Continua 4:30 tarda: "Institución". Greta Garbo, Notícia i Dibutx.

MIRIA

4 tardes i 10 nits: "Noche de rodador". "En la condició", "Noche de rodador", "En la condició", "Noche de rodador".

GRAN TEATRE COMITAT

Continua 2:15 tarda: "Un oit de ralle". "El hombre de la máscara", Alice Lay, Notícia i Dibutx.

MONUMENTAL CINEMA

Continua 3:15 tarda: "Voces mujeres". Notícia i Dibutx.

IRIS PARK

Continua 3:15 tarda: "Voces mujeres". "Compañia", "Voces mujeres", "Compañia", "Voces mujeres".

ROYAL

Continua 3:15 tarda: "Voces mujeres". Notícia i Dibutx.

WALKYRIA

Continua 4:30 tarda: "Voces mujeres". Notícia i Dibutx.

BONERIA

Continua 4:30 tarda: "Voces mujeres". Notícia i Dibutx.

DIANA

Continua 4:30 tarda: "Voces mujeres". Notícia i Dibutx.

ARGENTINA I PEDRO

Continua 4:30 tarda: "Voces mujeres". Notícia i Dibutx.

COMPRA DE MOBLES I ALTRES OBJECTES

Hotel Segur

Clarís, 8 - Teléfon 21525

BLENORRAGIA

Gràcia, 1, rebr, qualsevol radiat

ment, tractant-se un mateix, tractament modern.

"SECRETOL"

VENDA: Segala, Rambla Flors, 11.

Andreu, Rambla Catalunya, 40.

i en altres farmàcies.

VESTITS A PLAÇOS

per a home i senyors. Llibreria

ent. 1.ª, (llocant plaça de la República).

BATERIES MILLAR

Producció nacional

Sopúvida, 36

PIANOS DE LLOGUER

Diferents preus. - Capon, 8, 1er

DINER EN LLETRES

i hipòtesis a propòsits, indigues

conferents. Bateria, 4, 1.ª, 1188 avda

POTS-PERRISSA.

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PEU

Vins urliques. - Detalles segons

606. - Anàlisis de sang. - POLICLINICA

PAPÉ PÉPÉ. - Rambla de Cap

lletes, n.º 11, i. (escola de la República).

Magatzems "EL DIA"

Llencor - Llencor - Sedeis

HOSPITAL, 109 (davant Riera del)

JOVE CATALA

acopla representacions per a

semples. Escriure a F. Salia, C. Pó

88, 883, H. Buenos Aires

BITLLETS

Francesos: 4075 per 100

Anglesos: 274 pessetes.